Nr. 293. Piątek, 24 Grudnia 1897. Rok 87.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr., **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca; w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**: miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr.. **poczta 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., **drudzy** 30 ct. *Przewodnik*. prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 **złr.**, półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty

W przyszłym roku drukować będziemy w dalszym ciągu powieść

HENRYKA SIENKIEWICZA

p. t.

KRZYŻACY.

Prócz tego mamy i nadal zapewnione współpracownictwo w fejletonie *Gazety*: Orzeszkowej, Jeske-Choińskiego, M. Gawalewicza i wielu innych pierwszorzędnych powieściopisarzy polskich.

Od Administracyi.

Ekspedycyę miejscową „Gazety Lwowskiej“ wraz z „Przewodnikiem naukowo-literackim“ i Ekspedycyę „Narodnej Czasopysi“ powierzono z dniem 1 stycznia 1898 Ajencyi dzienników Stanisława Sokołowskiego w Pasażu Hausmanna l. 9.

Ajencya dzienników odbierać też będzie wyłącznie od Nowego Roku prenumeratę miejscową.

Inseraty (doniesienia prywatne) tak dla „Gazety Lwowskiej“ jak i dla „Narodnej Czasopysi“ przyjmować będzie odtąd wyłącznie wyżej wymieniona Ajencya dzienników.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Patent Cesarski z dnia 21 grudnia 1897 roku

w sprawie zwołania Sejmów Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi wraz z Krakowem, Austryi Górnej i Dolnej, Salcburga, Styryi, Karyntyi Krainy, Bukowiny, Morawy. Szląska, Tyrolu, Gorycyi i Gradyski, Istryi Vorarlbergu wreszcie Sejmu Tryestu wraz z okręgiem tego miasta.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z łaski Bożej Cesarz Austryi;

Król Węgier i Czech, Król Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy etc.; Arcyksiążę Austryi, Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawy; Książę Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Guastalli, Oświęcimia i Zatora, Cieszyna, Friaulu, Raguzy i Zadaru; uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Brixeny; Margrabia Górnych i Dolnych Łużyc i w Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu etc.; Pan Tryestu, Kottaru i Marchii Wendyjskiej; Wielki Wojewoda Serbii i t. d.

wiadomo czynimy:

Sejmy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, Arcyksięstwa Dolnej Austryi, Księstw Styryi, Krainy i Szląska, wreszcie uksiążęconych hrabstw Gorycyi i Gradyski zwołuje się na 28 grudnia 1897 r. do prawnych miejsc ich zebrania.

Odroczony na mocy Naszego postanowienia z dnia 24 stycznia 1897 Sejm Królestwa Czech zwołuje się dla podjęcia napowrót jego czynności na dzień 10 stycznia 1898 r. do prawnego miejsca jego zebrania.

Na ten sam dzień zwołuje się Sejmy Górnej Austryi, Księstw Salcburga, Karyntyi i Bukowiny, margrabstwa Morawy, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, kraju Vorarlbergu i miasta Tryestu z jego okręgiem do prawnych miejsc ich zebrania.

Sejm Królestwa Dalmacyi zwołuje się na dzień 17 stycznia 1898 do prawnego miejsca jego zebrania, a Sejm margrabstwa Istryi na dzień 20 stycznia 1898 do Poli.

Dan w Naszem rezydencyjnem i stołecznem mieście Wiedniu, na dniu dwudziestego pierwszego grudnia roku tysiącznego ośmsetnego dziewięćdziesiątego siódmego, a w pięćdziesiątym roku Naszego Panowania

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r. Welsersheimb w. r.,
Wittek w. r. Böhm w. r.,
Baillet de Latour w. r., Koerber w. r.,
Ruber w. r., Bylandt-Rheydt w. r.,
Loebl w. r.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 20 grudnia b. r. w Łasce uwolnić od 1 stycznia 1898 ochmistrza Dworu Jego ces. i król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Ottona, księcia Alfreda Montenuovo, oraz ochmistrzynię Dworu Jej ces. i król. Wysokości Najdostojniejszej Arcyksiężny Maryi Józefy, księżnę Franciszkę Montenuovo, a to na własną ich prośbę z zajmowanych przez nich stanowisk, nadać wymienionemu ustępującemu ochmistrzowi order Korony Żelaznej klasy pierwszej i polecić najłaskawiej, aby wyrażonem zostało księciu i księżnej Montenuovo za przyjętą przez nich w wiernej lojalności i sprawowaną z największą gorliwością służbę Najwyższe podziękowanie i uznanie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z d. 15 grudnia b. r. najmiłościwiej nadać c. i k. wiceadmirałowi Hermanowi baronowi Spaunowi, komendantowi marynarki i szefowi sekcyi marynarki w c. i k. wspólnem Ministerstwie wojny, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Obwieszczenia

. k. Namiestnictwa we Lwowie: z dnia 22 grudnia b. r do l. 113.349 z rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa w Bernie w sprawie zakazu przywozu zwierząt racicowych z Galicyi do Morawy (z pewnymi wyjątkami od tego zakazu); — tudzież z dnia 22 grudnia b. r. do l. 113.544, uznania powiatu politycznego turczańskiego oraz kilku okręgów sądowych jako zapowietrzonych i zamkniętych dla wprowadzania i wyprowadzania żywych zwierząt racicowych. — zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 grudnia

Wydział krajowy rozesłał wczoraj posłom sejmowym sprawozdanie swoje w przed-

ABGAR-SOŁTAN.

NEA

VII.

(Ciąg dalszy).

Około godziny czwartej popołudniu Demszyński leżał jak długi na szezlonguw swoim pokoju i czytał jakąś nową francuską powieść, rozdzierając z niecierpliwością kartki.

Zajęcie to przerwało mu nagłe wejście do pokoju Poleskiego.

— Cóż ty robisz? — zapytał nowoprzybyły.

— Pracuję! — odpowiedział całkiem seryo literat.

Pan Ludwik zaczął się śmiać wesoło i ciekawie przypatrywać pracy swego przyjaciela.

— Kiego dyabła się śmiejesz, tak idyotycznie — krzyknął Demszyński i rzuciwszy książkę na ziemię powstał nagle. — Czego się śmiejesz? — powtórzył — przecież to praca rozcinać kartki i przerywać sobie czytanie w najciekawszem miejscu... To przecież hultajstwo, ażeby kazać sobie płacić półtrzecia guldena za tom i nawet kartek nie porozcinać.

— Uspokój się Michasiu — rzekł śmiejąc się ciągle Poleski. — Mam czas, przyszedłem do ciebie na gawędę to ci całą książkę porozcinam i będziesz wieczorem czytał bez przerwy.

— Nie potrzebuję ofiar od nikogo! — szepnął literat przez zęby i począł biegać jak wściekły po pokoju.

Poleski patrzył nań zdumiony, nie mogąc zrozumieć, co mu się stało. Ale widocznie ten badawczy wzrok rozdrażnił Demszyńskiego, bo nagle stanął przed gościem i zirytowanym głosem zapytał:

— Czegoż patrzysz na mnie jak na raroga.... Siadaj i gadaj co.... Rozpowiadaj co ciekawego, bo mnie dyabli biorą.... Jestem w najwścieklejszym humorze, w jakim kiedykolwiek jakikolwiek mógł być literat... Poprostu wściekłem się.

— Cóż ci się stało tak nagle? — spytał spokojnie Poleski i zapaliwszy papierosa usiadł na fotelu

Demszyński stanął przed nim i gestykulując zawzięcie zaczął mówić wzburzonym głosem:

— Najsamprzód dziś na tej wspaniałej promenadzie powiedziała mi panna Anna, że jestem próżniak, leniuch, wałkoń, do niczego.... Miała zupełną racyę, bo to najszczersza prawda.... Tu wracam, czytam ostatnią powieść Bourgeta.... „Cosmopolis“ i widzę, jak francuski literat, powieściopisarz pracuje....

Tu chwycił rzuconą książkę i wtykając ją gwałtem Poleskiemu do rąk, wołał:

— Czytaj! Czytaj! Jak Dorsenne pracował.... Zamykał się od rana do nocy w swoim pokoju i pisał, aż atrament bryzgał po suficie.... A ja co?

I gwałtem prawie ściągnął swego gościa z wygodnego krzesła i przyprowadził go do stołu, wskazując mu pióro, kałamarz i porozkładane papiery.

— Patrz! — wołał — com napracował! Patrz. Widzisz! Jest napisano: „Nad modrą falą powieść przez Michała Demszyńskiego....“ Później rozdział pierwszy ... a pod nim nic! nic! nic!... Ale nim to napisałem, tom nalatał się po pokoju, że aż jakiś Serb czy Kroat z dołu klął, że mu spać nie daję i wypaliłem tyle papierosów, że dziś rano Anetchen aż taczkami musiała po ogarki zajeżdżać.... Tak, tak, panna Granowska miała racyę. We mnie tkwi dobra doza Płoszowskiego i to część najgorsza tego hultaja.... słowiańska nieprodukcyjność.... Choć mam wstręt do tego uwodziciela, to jednak muszę się przyznać do jednej z jego wad.... Ma racyę panna Anna.

I począł znowu biegać pospiesznie po pokoju, szepcząc coś sam do siebie, ale tak cicho, że Poleski nic nie mógł dosłyszeć.

— Michaś! — zawołał wreszcie zniecierpliwiony Ludwik. — Co ty wyrabiasz!... Pomyślą, że albo zwaryowałeś, alboś się w pannie Annie Granowskiej na śmierć zakochał.

Strzał trafił i poskutkował — Demszyński przestał biegać i usiadłszy obok Poleskiego, zupełnie spokojnie odpowiedział:

— Nie mogłem zwaryować, bo porządne życie prowadzę, a w rodzinie u nas waryacyi nie było.... Nie zakochałem się w pannie Annie, bo mam trzydzieści pięć lat i wiem, żeby za mnie nie poszła, a puszczać się na nieodwzajemnione uczucia nie mam zupełnie zamiaru, ani ochoty.... Już odebrałem należne mi cięgi, nowych nie pragnę.

— A czegoż cię to tak dotknęło, co ci ona powiedziała?

— Bo trafiła w najsłabsze miejsce mego charakteru.... Dotknęła najboleśniejszej rany.... Gdyby mi się chciało było pracować, to kto wie, co był bym już do dziś stworzył.... A tak, co?... Jestem w stanie przez jeden długi wieczor i przez jeden poranek napisać tytuł powieści.... Najciekawsze, że ja głową pracuję i wiem doskonale, co powinienbym napisać, tylko siedzieć mi się nie chce na miejscu i ręka mi się męczy przy pisaniu.... Lenistwo! Lenistwo!

— Daj że pokój, jeszcze napiszesz — pocieszał go Poleski — a ja do ciebie przyszedłem po mądrą radę, a widzę, że się z tobą dziś nie dogadam.

— Mów! — odpowiedział Demszyński i wyraz zainteresowania zjawił się na jego zniechęconem obliczu.

Poleski chwilę jeszcze zwlekał, jak by się namyślał, w jaki sposób ma zacząć swe opowiadanie, ale wkrótce zdobył się na energię i powiedział:

— Ciotka oświadczyła mi, pod zagrożeniem utraty jej względów i zupełnego zerwania stosunków, że wymaga stanowczo, bym się starał oficyalnie o pannę Porońską....

(Ciąg dalszy nastąpi).

miocie programu akcyi, zmierzającej do rychlejszego zorganizowania szkół ludowych.

Na posiedzeniu z dnia 13 lutego b. r. powziął mianowicie Sejm z powodu wniosku p. Soleskiego w sprawie programu organizacyi szkół ludowych następujące uchwały:

1. wzywa się Radę szkolną krajową, aby zastanowiła się, czy nie byłoby rzeczą możliwą akcyę Rady szkolnej krajowej, zmierzającą do zorganizowania szkół ludowych ująć w program z góry na czas lat 15—20 w ten sposób obliczony, ażeby po skończeniu się tego okresu, daną była możność pobierania nauki elementarnej wszystkiej młodzieży naszego kraju, będącej w wieku szkolnym,

2. wzywa się Radę szkolną krajową, ażeby w każdym razie program akcyi zmierzającej do celu, w ustępie 1. wymienionego na kilka lat najbliższych obliczony, na najbliższą sesyę sejmową przygotowała.

Zarazem polecił Sejm Wydziałowi krajowemu, ażeby program, który mu Rada szkolna krajowa stosownie do ustępu 2. nadeśle, ze stanowiska finansów kraju rozważył i sprawozdanie w tej mierze na najbliższej sesyi Sejmowi przedłożył.

Czyniąc zadość powyższemu wezwaniu, Rada szkolna krajowa oświadczyła, co następuje:

Według ostatniego spisu ludności z roku 1890 liczba dzieci w wieku od 6—12 lat obowiązanych do nauki codziennej wynosiła 919.236.

Według sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego w r. 1896/7 z dzieci tych, obowiązanych do nauki codziennej, uczęszczało:

do szkół ludowych publicznych 561.041, a pobierało naukę w domu 8.366, w szkołach ludowych prywatnych 25.965 i w szkołach wyższych 6 610, razem przeto pobierało naukę 601.982 dzieci.

Odciągnąwszy tę cyfrę od cyfry obowiązanych, otrzymamy cyfrę 317.254 dzieci, które nauki dotychczas nie pobierają. Ogółem biorąc dwie trzecie dziecie pobiera naukę, a jedna trzecia jej nie pobiera.

Przyczyny tego zjawiska nie są atoli jednakie, lecz dadzą się sprowadzić do kilku różnych przyczyn.

I. Pierwszą przyczyną jest okoliczność, że gmina nie należy do żadnego związku szkolnego i dzieci w niej mieczkając nie mają wcale możności uczęszczania do szkoły. Przypuszcza się pospolicie, że przyczyna ta największą odgrywa rolę i że byleby gminom tym dać szkołę, to liczba dzieci niepobierających nauki zniknęłaby całkiem lub przynajmniej w przeważnej części. Tak jednak rzecz się nie ma.

Szczegółowy wykaz gmin niewcielonych do żadnego związku szkolnego poucza nas, że gmin takich w Galicyi jest 1.239 z ludnością (łącznie z ludnością obszarów dworskich) 596.143. Mniej niż 10 prc. ludności nie należy do związku szkolnego, a na ludność tę przypada około 78.000 dzieci, które stanowią tylko $^1/_4$ ogółu dzieci nie pobierających nauki.

Powiatów, w których wszystkie gminy do związku szkolnego należą oprócz miast Lwowa i Krakowa, jest 3, Kraków, Nadwórna, Żydaczów, jedną taką gminę ma Zbaraż, po dwie mają Bohorodczany, Husiatyn i Trembowla, po trzy mają Bohorodczany, Czortków, Skałat i Tarnopol, po cztery Jaworów i Śniatyn i t. d., aż do powiatu Dobromil z 34 gminami niewcielonemi, Jasło, Limanowa, Wieliczka z 35, Rzeszów w dawnych granicach z 37, Żywiec z 39, Łańcut z 40, Sącz z 44, Turka z 46, Dolina z 46 i Lisko z 72.

Gminy te mają liczbę ludności bardzo rozmaitą, dwie ponad 2.000, 60 ponad 1.000, 397 ponad 500, 212 ponad 400, 243 ponad 300, 197 ponad 200, 116 ponad 100, a 12 poniżej 100.

Chcąc w nich zakładać szkoły, trzebaby oczywiście wiele gmin mniej ludnych w jeden związek szkolny łączyć. Czyniąc to, potrzebaby według szczegółowych sprowozdań Rad szkolnych okręgowych założyć nowych szkół jednoklasowych 851, dwuklasowych 68, trzyklasowych 10. Pozostałoby 196 gmin tak małych i tak od innych oddalonych, że w nich ani szkoły założyć, ani do jakiejś szkoły ich przyłączyć nie byłoby można. Jakiż byłby koszt szkół powyższych? Jednorazowy wydatek na wystawienie budynków i wewnętrzne urządzenie tych szkół, nie licząc gruntu pod budynek i ogród szkolny wyniósłby:

przy szkołach jednoklasowych

851×3500 = . . 2,978.500 zł.
„ dwuklasowych 68×6000 = 408.000 „
„ trzechklasowych 10×8000 = 80.000 „
razem . 3 466.500 zł.

Ryczałt roczny na utrzymanie (rzeczowe potrzeby) tych szkół wyniósłby:

851×100 = . . 85.100 zł.
68×150 = . . 10.200 „
10×200 = . . 2.000 „
razem . 97.300 zł.

Wydatek roczny na płace nauczycieli etc. wyniósłby rocznie: 1017 nauczycieli piątej klasy płac przeciętnie z dodatkami po 400 zł., czyli 406.800 zł.

Ponieważ jednak 196 drobnych gmin pozostałoby — jak wyżej powiedziano bez szkoły — przeto kosztem powyższym zapewnionoby naukę nie dla 78.000, lecz dla około 70.000 dzieci.

II. Oprócz tych gmin, nie należących do żadnego związku szkolnego i nie mających dlatego szkoły, istnieje w Galicyi wielka liczba gmin, które swego czasu przyłączono do jakiegoś związku szkolnego, które jednak od szkoły tak są oddalone, że jak doświadczenie okazało, dzieci z tych gmin do szkoły uczęszczać nie mogą i nie uczęszczają. Gminy takie faktycznie stoją zupełnie na równi z gminami pierwszej kategoryi. Potrzebaby je ze związku dotyczasowego wydzielić i w nich osobne szkoły założyć.

Według szczegółowych wykazów, przedłożonych przez Rady szkolne okręgowe, jest takich gmin 459, a potrzebaby założyć w nich nowych szkół jednoklasowych 420, dwuklasowych 34, trzechklasowych 3, czteroklasowych 2.

Koszt tych szkół wyniósłby jednorazowo na budynki i urządzenie:

420× 3500 = . . 1,470.000 zł.
34× 6000 = . . 204.000 „
3× 8000 = . . 24 000 „
2×12000 = . . 24 000 „
razem . 1,722.000 zł.

na potrzeby rzeczowe rocznie:

420 × 100 = . . . 42.000 zł.
34 × 150 = . . . 5.100 „
3 × 200 = . . . 600 „
2 × 250 = . . . 500 „
razem . 48.200 „

na pobory nauczycieli rocznie:

505 × 400 = . . . 202.000 zł.

Łożąc te koszta, moglibyśmy naukę szkolną w gminach powyższych zapewnić dla około 40.000 dzieci, przyjmujemy bowiem na jednego nauczyciela 80 dzieci, gdyż gminy wydzielić się mające nie należą z rzadkim wyjątkiem do najludniejszych.

III. Trzecią zbliżoną kategoryę stanowią te gminy w liczbie 505, w których szkoły zostały już zorganizowane, ale w roku 1896/7 były nieczynne, jedne dla braku budynku i nauczyciela, drugie tylko dla braku nauczyciela. Pierwszych było 248, drugich 257.

Szkołom tym przedewszystkiem należałoby zapewnić budynki i to nietylko dla tych, które ich wcale nie mają, t. j. 248, ale także dla 142, które go mają w stanie całkiem nieodpowiednim i dlatego nie mogą znaleść nauczyciela.

Ponieważ wszystkie szkoły te są jednoklasowe, przeto koszt budynków dla nich wyniósłby 390 × 3 500 = 1,365 000 zł.

Wydatek roczny na utrzymanie wyniósłby 505 × 100 = 50.500.

Wydatek roczny na nauczycieli 505 × 400 = 202.000 zł.

Na szkoły te liczyć możemy w przecięciu po 100 dzieci, gdyż są to szkoły zorganizowane dawniej w miejscowościach ludniejszych, ogółem więc objęłyby około 50.000 dzieci.

IV. Odliczywszy dzieci pod I., II., III. wykazane w sumie 78.000 + 40 000 + 50.000 razem 168 000 od ogólnej cyfry 317.000 dzieci nie pobierających nauki, dochodzimy do wniosku, że nawet w razie założenia i otwarcia wszystkich szkół powyżej wspomnianych pozostałoby nam jeszcze około 149.000 dzieci nie pobierających nauki.

Wiele z nich nietylko po wsiach, ale i po miasteczkach i miastach nie pobiera nauki dlatego, że w obecnych budynkach szkolnych nie ma dla nich miejsca. Chcąc im to miejsce zapewnić, potrzebaby

1) wszystkie obecne liche i szczupłe budynki zastąpić nowymi, oraz

2) w miejscowościach z wielką liczbą ludności i terytoryalnie rozległych obok obecnych szkół nowe szkoły wybudować i otworzyć.

Otóż według szczegółowych obliczeń Rad szkolnych okręgowych potrzebaby założyć nowych szkół jednoklasowych 209, dwuklasowych 22, trzechklasowych 4, czteroklasowych 32, pięcioklasowych 11.

Koszt tych budynków wyniósłby:

209 × 3.500 = . . 731.500 zł.
22 × 6.000 = . . 132.000 „
4 × 8.000 = . . 32.000 „
32 × 12.000 = . . 384.000 „
11 × 15.000 = . . 165.000 „
razem . 1,444.500 „

Nadto dla 664 szkół źle umieszczonych należałoby wystawić budynki nowe, kosztujące

446 × 3.500 = . . 1,561.000 zł.
112 × 6.000 = . . 672 000 „
29 × 8 000 = . . 232 000 „
24 × 12.000 = . . 288.000 „
53 × 15 000 = . . 795.000 „
razem . 3,548.000 „

Wzrost wydatków na rzeczowe potrzeby tych szkół trudno obliczyć, czy i w jakiej mierze by nastąpił. O ile bowiem przybyłyby wydatki tego rodzaju na utrzymanie szkół nowo założonych, o tyle zmniejszyłyby się wydatki na naprawy walących się budynków dotychczasowych i na najem lokalów.

Również trudno obliczyć wzrost wydatków na nauczycieli, stwierdzić jednakże można, że wzrost taki nastąpiłby niewątpliwie, bo liczba klas by się zwiększyła.

Przyjmując, że przybyłoby nauczycieli tyle, ile by było potrzeba dla szkół nowo założyć się mających powyżej wymienionych, t. j. 448. otrzymalibyśmy wzrost wydatku o 448 × 400 = 179.200 zł.

Trudno wreszcie obliczyć, o ile wskutek tych zarządzeń zwiększyłaby się ilość dzieci uczęszczających do szkoły, bo zarządzenia te miałyby na celu nietylko umieszczenie większej liczby dzieci, lecz także lepsze umieszczenie dzieci do szkoły obecnie uczęszczających. Licząc jednak liczbę dzieci według przypuszczalnego wzrostu nauczycieli 448 × 80 otrzymamy 35 840 dzieci; licząc dalej, że do każdej szkoły, która uzyska nowy budynek przybędzie w przecięciu więcej na każdą klasę o 20 dzieci, otrzymamy 22.360 dzieci, razem 58 200 okrągło 58.000 dzieci.

Rezultat powyższych badań streszcza się w tem, że pragnąc wszystkim dzieciom zapewnić naukę szkolną potrzebaby:

Dla dzieci I. 70 000 założyć szkoły w gminach nie należących do związku szkolnego kosztem na budynki jednorazowo 3,466.500 zł., na utrzymanie rocznie 97.300 zł., na nauczycieli rocznie 406.800 zł.

Dla dzieci II. 40.000 założyć szkoły w gminach wydzielić się mających kosztem na budynki jednorazowo 1,722.000 zł., na utrzymanie rocznie 48.200 zł., na nauczycieli rocznie 202.000 zł.

Dla dzieci III. 50.000 otworzyć szkoły zorganizowane nieczynne kosztem na budynki jednorazowo 1,365.000 zł., na utrzymanie rocznie 50.500 złr., na nauczycieli rocznie 202 000 złr.

Dla dzieci IV. *a*) 35.500 założyć nowe szkoły w gminach mających szkoły kosztem na budynki jednorazowo 1,444.500 złr., na nauczycieli rocznie 179.200 zł.

Dla dzieci IV, *b*) 22.200 wystawić nowe budynki dla szkół istniejących kosztem na

---

41)

SZALONA

NAŚLADOWANIE Z FRANCUSKIEGO.

(Ciąg dalszy).

XVIII.

Tak, jak dawniej, gdy jakie zmatwienie w dziecinnych latach go przygnębiało, i czuł potrzebę poskarżenia się komu, Armel d'Erquy wsiadł na konia i pogonił do Kerlan. Nona, widząc go wchodzącego ze zmienioną twarzą, zrozumiała, że stał się jakiś ważny wypadek. Mało też była zdziwiona, gdy zdyszany szybkim galopem wyrzekł tylko te dwa słowa:

— Wszystko zerwane!

Natomiast nie mogła się oprzeć osłupieniu, gdy dodał:

— To ja dobrowolnie wyrzekam się tej myśli, ja zwalniam ją ze słowa; jeżeli jest czyja wina, to cała znajduje się po mojej stronie.

— Czyś oszalał! — zawołała.

— Biorę na siebie całą odpowiedzialność, nie chcę, żeby ona spadła na kogo innego — odrzekł ze stanowczością człowieka, który ułożył sobie ostateczny plan działania i nie myśli zejść z niego. — Staraj się dobrze mnie zrozumieć mateczko, bo ty jedna tylko wiedzieć będziesz prawdę.

Ujmując ją za rękę, zaczął mówić powoli, jak gdyby uczył ją lekcyi:

— Pamiętaj dobrze mateczko to, co ci powiem; od samego początku zaszło między nami nieporozumienie, pomyłka, usprawiedliwiająca poniekąd krok szalony, który dzisiaj uczyniłem. Byłem zakochany w mojej kuzynce, ale także i w moim zawodzie. Owe dwie namiętności walczyły we mnie; przez chwilę zdawało mi się, że pierwsza jest silniejsza, a tymczasem druga zwyciężyła. Tak bliski zarzucenia kotwicy raz na zawsze, uczułem, że to poświęcenie jest nad moje siły, a właściwie chciałem wyperswadować Laurze, aby się zdecydowała wyjść za marynarza, ponieważ w ten sposób wszystko by się dało pogodzić. Ona, może bardzo rozsądnie, waha się, wymaga, żebym wziął dymisyę: jest to z jej strony warunek *sine qua non.* Babka, zapewne, przyzna jej słuszność, ponieważ przystaje na to małżeństwo tylko z tego względu, żeby mnie zatrzymać...

— Mój Boże! cóż to za bajka? — zawołała Nona ujmując czoło w dłonie, jakby chciała myśli zebrać. Któż temu zechce uwierzyć?

— Wszyscy ci, którzy uwierzą, że nie skłamałem; a jeżeli kto będzie wyszukiwać niepodobieństwa, tem gorzej dla niego! nie myślę dawać wyjaśnień. Pani wiesz, jaki byłem zawsze uparty. Otóż będę milczał, powiedziawszy tylko to, co chcę powiedzieć, a niech wszystkie ciosy walą się na mnie, jak na niewzruszoną skałę.

— Ale w jakimże celu?

— Bo trzeba, żeby sytuacya stała się znośną dla Laury w jedynem miejscu, które posiada jako przytułek aż do chwili, gdy ten, którego wybrała, przyjdzie ją zabrać jak swoją. W zamian za mój dziwny postępek, obdarzę ją szacunkiem, współczuciem i wyrozumiałością.

— Ten, którego wybrała, mówisz? Teraz mniej więcej rozumiem!

— Tak, ona kocha innego — wymówił Armel cicho, odwracając głowę.

A panna de Kerlan, powtórzyła znowu jak echo:

— Innego?... Kocha innego?

— Powinniśmy byli tego się spodziewać. W około sławnego jej ojca, w około jej własnej urody, musiały się gromadzić tłumy mężczyzn zdolnych ją zająć, podobać się jej, zaimponować.

— A więc ci powiedziała?...

— Nie powiedziała mi nazwiska. Czy nie masz żadnych podejrzeń, mateczko?

Nona poruszyła głową przecząco; a przecież myślała o Tzérényim, słuchając ze wzruszeniem zwierzeń Armela. Ale jakiż dowód mieć mogła, że to był on? a przedewszystkiem, na cóż wyjawiać to nazwisko?

— W gruncie rzeczy — rzekł młodzieniec w zamyśleniu, nie znamy wcale jej przeszłości.... przeszłość ta zresztą, bardzo niedługa — a przecież zawiera już w sobie tajemnicę! Nie śmiałem jej badać.... ale ten człowiek, prędzej czy później oświadczy się.... pani osądzi, co on wart i raczysz mnie o tem uwiadomić.... Jeżeli jest uczciwym człowiekiem, niech idzie za niego.

— Nigdy w świecie pani d'Erquy jej nie da, ręczę za to, innemu niż tobie. Będzie ją trzymać jako zakładniczkę, aż do twego powrotu i twoje nierozsądne wyrachowania na nic się nie zdadzą.

— A gdybym się sprzeniewierzył? zapytał Armel z gorzkim uśmiechem. Pani wiesz lepiej niż kto inny, że mężczyźni lubią się sprzeniewierzać, gdy kochać przestaną i wtedy nic ich już nie nawróci. Nikt by mi nie przeszkodził zwrócić córce obelgę wyrządzoną pani przez jej ojca.

— Pozwoliłbyś, żeby ciebie oskarżono? usunąłbyś się z drogi rywalowi?

— Dla jej szczęścia trzeba, żeby to małżeństwo przyszło do skutku. Być może, iż trudności wynikną same z siebie. Nierówność majątku staje na przeszkodzie, niejednemu związkowi. Być może, iż człowiek, którego ona kocha, jest biedny i jego ubóstwo sprowadzi te trudności. Ale my usuniemy tę przeszkodę. Czyż mi nie wolno rozporządzać majątkiem mojej matki? Łatwo nam będzie doprowadzić to wszystko do równowagi.

— Nie spodziewaj się, żebym się stała wspólniczką tego szaleństwa bezinteresowności, tego nierozsądnego bohaterstwa.

— Czemu pani mówi o bohaterstwie? Dopóki Laura będzie tutaj, nie pokażę się w Ville-Revault. Widzieć ją, nadto wielką boleść by mi sprawiło. Leży więc w naszym wspólnym interesie, żeby się oddaliła. Wobec faktu dokonanego będę się czuł odważniejszy, nie będę już cierpiał tak, jak cierpiałem wczoraj i przez całą noc dzisiejszą.

— Biedne, szlachetne serce! — zawołała Nona, składając na jego czole łzami skąpany pocałunek — całe moje życie będę sobie wyrzucać fatalne moje natchnienie, które mnie skłoniło do zbliżenia ciebie z niebezpieczną istotą, której nie powinieneś był nigdy spotkać!

— A cóżby się z nią było stało bez nas, z biedną sierotą, pozbawioną pomocy i obrony? O niej tylko myśleć trzeba, o niej samej.

— Aby ją przeklinać! — zawołała Nona z nagłem uniesieniem, którego trudno się było po niej spodziewać. — Tak! przeklęta niech będzie lekkomyślność, która mnie skłoniła do ściągnięcia tego węża pod mój dach!... Czego od nas chcieli ci ludzie?... Nie mieliśmy z niemi nic wspólnego. Że mnie podeptał nogami, on, przebaczyłam... ale żeby ona nie poznała się na tobie, odrzuciła, ta dziewczyna, będąca owocem zdrady, zrodzona w grzechu, przygarnięta z litości... jak Pan Bóg na to pozwolił?... Dlaczego Opatrzność doświadcza sprawiedliwych a pozostawia złych bez kary? Dlaczego?

(Ciąg dalszy nastąpi).

budynki jednorazowo 3,548.000 zł. Dla dzieci razem 218.000, razem na budynki jednorazowo 11.546.000 zł., na utrzymanie rocznie 196.000 zł., na nauczycieli rocznie 990.000 zł.

Cyfra dzieci 218.000 podana powyżej łącznie z cyfrą 8.000 (poz. I.) dla których szkoły nie można założyć, nie dosięga jednak cyfry 317.000 obowiązanych, a obecnie do szkoły nieuczęszczających. Pozostaje 91.000 dzieci o których możemy powiedzieć, że dziś mogą uczęszczać do szkoły bez żadnej przeszkody, a nie uczęszczają, bo rodzice ich od tego odwodzą, a przymus szkolny ściśle wykonywany nie jest.

Na podstawie obliczeń podanych powyżej możemy w każdym razie odpowiedzieć na pytanie postawione przez Sejm krajowy.

Oto pragnąc w dwudziestu latach rozwinąć szkoły ludowe tak dalece, aby wszystkiej młodzieży obowiązanej dać możność pobierania nauki, musielibyśmy co roku wydawać na budowę szkół 570.000 zł., zaś wydatki na potrzeby rzeczowe szkół podwyższać corocznie o 10 000 zł., a na płace nauczycieli corocznie o 50.000 zł.

Chcąc tenże cel osiągnąć w latach piętnastu, musielibyśmy na budowę szkół wydawać corocznie po 770.000 zł., wydatki zaś na potrzeby rzeczowe podwyższać corocznie o 13.000 zł., a na płace nauczycieli corocznie o 66.000 zł.

Ile z tych kwot przypadłoby na fundusz szkolny krajowy, a ile na fundusze miejscowe, niepodobna z góry oznaczyć; twierdzić jednak napewno można, że fundusz szkolny krajowy musiałby pokryć conajmniej połowę.

Wydatek ten na rozszerzenie szkolnictwa ludowego nie uchyliłby jednak naturalnego wzrostu wydatków funduszu szkolnego krajowego, który wynika z naturalnego wzrostu ludności, a tem samem dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkoły, ze stałego obsadzania posad, z przybywania dodatków pięcioletnich, emerytur i pensyi wdowich, systemizowania posad katechetów, zakładania kursów rolniczych, szkół wydziałowych i t. d. a który na 100.000 zł. w. a. rocznie przyjąć można.

Czy zatem finanse kraju i kiedy pozwolą na postawienie i przeprowadzenie takiej akcyi ku rozszerzeniu szkół ludowych pozostawiła Rada szkolna ocenieniu Wydziału krajowego.

Co się zaś tyczy żądania przez Sejm postawionego, aby w kierunku powyżej wskazanym ułożyć program akcyi obliczony na kilka lat następnych, Rada szkolna krajowa musi się oświadczyć za podjęciem tej akcyi przedewszystkiem w dwóch kierunkach:

1. ażeby zapobiedz zamykaniu szkół czynnych, które choćby równocześnie gdzieindziej szkoły otwierano, niweczy owoce osiągnięte poprzednio i na polu szkolnictwa naszego ludowego jest z pewnością najsmutniejszem zjawiskiem. Rada szkolna wyda ze swej strony stanowcze polecenie Radom szkolnym okręgowym, aby cały przybytek sił nauczycielskich ze seminaryów obrócić przedewszystkiem ku zapewnieniu ciągłości nauki w szkołach obecnie czynnych, ale polecenia te nie odniosą skutku, jeżeli budynek szkolny będzie potrzeba zamknąć dla zupełnej ruiny lub jeżeli budynek ten spłonie i na natychmiastowe wystawienie nowego nie będzie funduszów. W roku 1896/97 zamknięto szkół czynnych 130 a otwarto nowych gdzieindziej 130.

Liczba 130 na kraj tak wielki nie jest wielką, na jeden powiat przypada w przecięciu półtora szkoły, a przecież jest u nas wiele powiatów, w których jeden budynek wypowiada corocznie służbę. Chcąc temu zapobiedz, potrzebaby corocznie przez szereg lat stawiać chociażby po jednym budynku szkoły wiejskiej w każdym powiecie, a licząc na każdy w przecięciu zasiłku z funduszu krajowego po 2.000 zł. (są bowiem jedno- i więcej klasowe między niemi) potrzebaby na to kwoty $76 \times 2.000 = 152.000$ zł.

2. ażeby zaradzić złemu umieszczeniu szkół w wielu miasteczkach, przynajmniej tam, gdzie ono urąga wszelkim względom zdrowia, dydaktyki i wychowania, gdzie klasy szkoły więcejklasowej rozrzucone są każda z osobna po cuchnących zaułkach w izbach prywatnych najętych, nie będzie optymizmem, jeśli zaproponujemy, aby przez pewną liczbę lat co roku sześć budynków dla takich szkół wystawić. Ponieważ zasiłek z funduszu krajowego wynosi na jedną szkołę w przecięciu 10.000 zł., wydatek roczny wyniósłby 60.000 zł., a razem z poprzednio wykazanym 212.000 zł., okrągło 200.000 zł.

Jest to zdaniem Rady szkolnej krajowej minimum, mające zapobiedz zamykaniu szkół i cofaniu się szkolnictwa i usunąć to, co je widocznie kompromituje. Gdyby większe środki były do rozporządzenia, możnaby tę akcyę zastąpienia złych i szczupłych budynków dobrymi przyspieszyć, dokonawszy jej należałoby wziąć się do wystawienia budynków dla szkół zorganizowanych a nieczynnych, a dopiero na końcu możnaby postawić organizowanie szkół i stawianie budynków w gminach, które szkoły dotychczas nie mają.

Gdyby jednak Sejm mógł rocznie kwotę 200.000 wstawiać w budżet na zasiłki na budowę szkół, to nasuwa się mimowoli myśl, czyby kwoty tej w połowie nie można skapitalizować, a uzyskawszy za 100.000 zł. kapitał 2,000.000 zł., obrócić go zaraz na wystawienie budynków dla tych szkół, które obecnie są czynne, mają nauczycieli, a nie mają znośnego umieszczenia. Akcya budowy szkół jest już tak utorowana, plany i kosztorysy gotowe, pewna liczba przedsiębiorców budowy doświadczona, że Rada szkolna krajowa w przeciągu trzech lat mogłaby całej tej kwoty użyć. Pozostałaby z dotacyi rocznej 200 000 zł. jeszcze co roku kwota 100.000 zł., której możnaby użyć na stawianie budynków szkolnych w gminach, które jeszcze nie mają szkoły, a to stopniowo w miarę przybywania nauczycieli.

Co się tyczy sił nauczycielskich, to przypuszczając, że liczba kobiet wychodzących z seminaryów i składających egzamin prywatnie, pozostanie taż sama i że corocznie około 160 kandydatek wstępować będzie do zawodu, to liczba ta wystarczy zupełnie na obsadzenie posad nauczycielskich w szkołach żeńskich i w tych szkołach mięszanych, w których praca nauczycielki ma odpowiednie warunki.

Kandydatów na nauczycieli wyszło z seminaryów męskich w r. b. 227, od roku 1899 wychodzić ich będzie 300 (przybędą maturzyści z Sokala i Krosna, (od r. 1902 wychodzić ich będzie 330 (przybędą maturzyści z seminaryum założyć się mającego w r. 1898), od r. 1903 wychodzić ich będzie 360 (przybędą maturzyści z seminaryum założyć się mającego w r. 1899).

Z przybywających obecnie sił nauczycielskich męskich i żeńskich, po uzupełnieniu wszystkich luk, około 200 stanowi rzeczywisty przybytek, który zatem w r. 1899 zwiększy się jeszcze. Ponieważ zaś według obliczeń powyżej dokonanych potrzeba nam jeszcze 2475 sił nauczycielskich, przeto gdyby liczba seminaryów się nie powiększyła, doszlibyśmy do tej cyfry nauczycieli stopniowo w latach około dwunastu.

Część tego przybytku sił kwalifikowanych obrócić jednak należy koniecznie na zmniejszenie liczby nauczycieli niekwalifikowanych, która przeszło 1000 obecnie wynosi.

Podwyższenie kwot stypendyjnych i poparcie znacznemi kwotami akcyi około zakładania internatów, może natomiast produkcyę sił nauczycielskich w obecnych seminaryach nietylko jakościowo polepszyć, ale jeszcze jakie 100 abituryentów rocznie podnieść.

Wniosek stąd, że liczba sił nauczycielskich wystarczy nam, chociażbyśmy akcyę budowy szkół w szybszem tempie podjęli.

Program powyższy Wydział krajowy przedkłada Sejmowi z tą uwagą, iż cenny materyał w nim zawarty będzie mógł posłużyć Wydziałowi krajowemu za podstawę do przedstawienia Sejmowi wniosków finansowych w sprawie organizacyi szkół ludowych dopiero wtedy, gdy znane już wyniki reformy podatkowej a zarazem załatwienie sprawy udziału kraju w dochodach państwa z podatków konsumcyjnych, pozwolą Wydziałowi krajowemu ułożyć program finansów krajowych na dłuższy szereg lat obliczony.

Delegacye.

Wiedeń, 22 grudnia.

(Ostatnie pełne posiedzenie Delegacyi austryackiej.)

Delegacya austryacka odbyła dzisiaj przed południem ostatnie pełne posiedzenie w obecności PP. Ministrów: hr. Gołuchowskiego, generała Krieghammera, Kallaya i admirała Spauna.

Referent del. Dumba przedłożył i zalecił przyjęcie następujących wniosków komisyi budżetowej: „O ile na rok 1898 utrzymaną będzie wspólność dochodów cłowych w Austro-Węgrzech, należy część ich, pozostałą po rozmaitych odliczeniach, odciągnąć na razie od sumy wspólnych wydatków, a pozostałą niepokrytą resztę wspólnych wydatków rozdzielić do pokrycia między Austryę i Węgry z uwzględnieniem ustawy z 8 czerwca 1871 r. w duchu postanowień ustawy z 21 grudnia 1867 r. W ten sposób mają być pokryte także nadzwyczajne wydatki. O ile opłaty cłowe we wspólnym budżecie Monarchii na rok 1898 stanowić będą pozycyę pokrycia, należy je wstawić *netto* w sumie zł. 53,598.890.“

Po przemówieniu del. Grossa, który tylko warunkowo zgadzał się na powyższe wnioski, zabrał głos del. p. Jaworski, a popierając wnioski komisyi budżetowej wykazał, że przez zastosowanie w obecnym wypadku §. 14 ustawy zasadniczej nie narusza się bynajmniej podstaw prawnych. Większość Izby deputowanych wolałaby z pewnością, aby kwestya ugodowa została załatwioną w drodze parlamentarnej. Na większość jednak nie spada żadna wina za to, że opuszczono drogę parlamentarnego załatwienia ugody. Upragniony dla Austryi pokój nie może nastać dopóty, dopóki opinia publiczna będzie rozdrażniona i bałamucona. Większość, jednolicie i niezmiennie, występować będzie dalej w obronie mocarstwowego stanowiska i potęgi Monarchii i głosować będzie w danym razie za ostatecznem unormowaniem stosunku do Węgier.

Del. Kaiser oświadcza się przeciw przedłożonym wnioskom w sprawie kwoty i należytości cłowych. Stronnictwo mowcy nie ma żadnego powodu dzisiaj, gdy niemiecka ludność jest uciskaną, okazywać Rządowi życzliwości, bez rękojmii, zapewniających lepsze stosunki. Mowca polemizuje z twierdzeniem, że zastosowanie §. 14 nie jest naruszeniem ustawy; zapewnia, że pragnie szczerze spokoju i pokoju, a wreszcie stawia wnioski, według których ostateczną uchwałę w sprawie ustawy finansowej i należytości cłowych należy odroczyć aż do oznaczenia kwoty i sposobu użycia dochodów cłowych.

Del. Herold polemizując z del. Kaiserem, oświadczył, że pokoju w Czechach nie można przeprowadzić na tej podstawie, że się chce Czechów pozbawić praw, dotychczas nabytych. Ugoda może przyjść do skutku tylko na podstawie obopólnego porozumienia i uszanowania praw narodowych. Młodoczesi znajdą sposoby i środki, aby ugoda z Węgrami nie była przeprowadzona kosztem Czechów i ich praw nieprzedawnionych.

Po przemowie jeszcze del. Hoffmana-Wellenhofa Delegacya odrzuciła wniosek Kaisera, aby uchwałę co do ustawy finansowej i dochodów cłowych odroczono aż do chwili oznaczenia wysokości kwoty oraz sposobu użycia dochodów cłowych, a przyjęła w całości wnioski przedłożone przez referenta Dumbę.

Teraz zabrał głos P. Minister hr. Gołuchowski i wyraził Delegacyi podziękowanie i uznanie Najj. Pana za pracę i patryotyczną ofiarność, oraz złożył podziękowanie w imieniu wspólnego Ministerstwa za życzliwe i pełne zaufania traktowanie przedłożeń rządowych.

Del. hr. Dzieduszycki podziękował przewodniczącemu za taktowne i bezstronne kierownictwo obradami.

Prezydent hr. Thun w mowie pożegnalnej podniósł dwa momenta, które dziś przyświecają jako gwiazdy przewodnie w politycznej burzy: miłość dla całej Monarchii i miłość dla Osoby Jego Ces. Mości. Z niezmienną wiernością i miłością wszystkie ludy stoją przy swym Monarsze — a gdy chwila staje się poważniejszą każdy z nas woła: Kochamy naszego Cesarza, jesteśmy posłuszni ukochanemu naszemu Monarsze, czcimy Go i wielbimy. Słowa te przyjęła Delegacya hucznymi oklaskami i wydała na cześć Najj. Pana trzykrotny okrzyk.

Prezydent zamknął posiedzenie i sesyę Delegacyi.

(Ostatnie pełne posiedzenie Delegacyi węgierskiej).

Po stwierdzeniu nasamprzód zgodności uchwał obu Delegacyi, uchwalono ostatecznie przedłożenia wspólnego Rządu.

P. Minister Kallay zawiadamiając, że uchwały Delegacyi będą przedłożone do Najw. sankcyi, wyraził Delegacyi podziękowanie i uznanie Najj. Pana i gorące podziękowanie wspólnego Rządu.

Del. Koloman Rado podziękował prezydentowi i sekretarzowi za spełnianie z pełnem poświęceniem i gorliwością swoich uciążliwych obowiązków.

Prezydent podziękowawszy za słowa uznania, wniósł okrzyk na cześć Najj. Pana.

Delegaci wtórowali temu okrzykowi entuzyastycznem: *Eljen!*

Prowizoryum ugodowe

na Węgrzech.

Izba dep. Sejmu węgierskiego prowadziła wczoraj dalej ogólną dyskusyę nad projektem ustawy o prowizorycznem uregulowaniu spraw cłowych i bankowych.

Posłowie Bonyowszky i Misko, atakując ostro rząd, oświadczyli, że przyłączają się do wniosku Kossutha.

Prezydent ministrów Banffy wyjaśnił stanowisko rządu w sprawie ugody — i stanowczo oświadcza się imieniem rządu przeciwko wnioskowi Kossutha. Rząd stoi na stanowisku ugody, a zaprowadzenie odrębnego terenu cłowego nie leży w jego zamiarach.

Jeżeli w skutek metody, stosowanej przez mniejszość w parlamencie austryackim, maszyna parlamentarna chwilowo utknęła, to nie można użyć tej sposobności do rozluźnienia węzłów dualizmu. Należy pozwolić Austryi, aby odetchnęła, aby maszynerya znowu zaczęła prawidłowo funkcyonować.

Powołując się na wywody hr. Apponyiego, mowca zaznaczył, że aprobuje i podziela najzupełniej wypowiedziane przez niego prawnopaństwowe zapatrywania. Prezes gabinetu przyznaje, że po wypowiedzeniu traktatu z Austryą — ugoda przestaje istnieć z dniem 31 grudnia — ale fakt ten bynajmniej nie wyklucza ani możliwości odnowienia łączności, ani też ustanowienia samodzielnego terytoryum cłowego. Opozycya nie powinna trudności konstytucyonalizmu w Austryi używać do urzeczywistnienia tego, co nie leży w wspólnym interesie obu połów Monarchii. Prezydent ministrów prosząc o odrzucenie wniosku Kossutha, a natomiast o przyjęcie wniosku Enyedyego, ostrzega opozycyę przed unicestwieniem przyjścia do skutku ustawy we właściwym czasie. Niechaj opozycya nie używa tych samych środków, jakimi się posługiwała mniejszość w parlamencie austryackim.

Mowę barona Banffyego przerywała opozycya hałaśliwymi okrzykami. Dały się słyszeć głosy: precz z ministerstwem, które nas podejrzywa i obraża! Krzyki i hałasy wzmogły się w ten sposób, że prezes gabinetu nie mógł dalej mówić.

Prezydent Izby Szilagyi uspokaja wreszcie opozycyę oświadczeniem, że nie dopuściłby, aby obrażano. W słowach prezesa gabinetu nie może dopatrzyć się nic takiego, czemby opozycya mogła czuć się obrażoną.

Członek skrajnej opozycyi poseł Ollay, napadając gwałtownie na prezesa gabinetu, omawiał korzyści odrębnego okręgu cłowego i popierał wniosek Kossutha.

Prezes gabinetu br. Banffy w odpowiedzi p. Ollayowi, oświadczył, iż reprezentuje tylko interesa Króla i ojczyzny.

Na tem przerwano obrady.

Na dalekim Wschodzie.

Zajęcie portu Kiao-Czau przez Niemcy a portu Artur przez Rossyę, ożywiło od dawna już krążące w prasie pogłoski o zamierzonym jakoby podziale Chin. Według gazet mówią o nim otwarcie politycy chińscy i japońscy. Pan Kurino, reprezentant japoński w Paryżu, w rozmowie z korespondentem *Independance Belge*, nazwał Chiny państwem, które nie posiada warunków samodzielnego istnienia i czemprędzej powinno być rozdzielone. Zapewniał on, że w tej mierze Japonia się porozumiała z Rossyą celem ochronienia obustronnych interesów. Pan Kurino zapewniał dalej, że i Niemcy zajęły Kiao-Czao w przewidywaniu bliskiego podziału Chin.

Zabor niemiecki był pierwszym krokiem natejdrodze. Drugim jest zajęcie Portu-Artura przez Rossyą, dokonane w „zupełnem porozumieniu“ z Chinami. A teraz lada dzień spodziewać się należy, że Japonia, Anglia i Francya, brać zaczną także w porozumieniu i bez porozumienia z Chinami, co najlepsze kąski z niebieskiego cesarstwa. A ponieważ jest co brać, niema niebezpieczeństwa, żeby współzawodnicy nad łupem poróżnić się mieli. Rewolucya w Chinach co najwyżej przyspieszyć będzie mogła katastrofę, bo trudno przypuszczać, żeby z niej powstał bohater chiński, którył tak liczny i tak sprytny, ale zupełnie znikczemniały naród potrafił poprowadzić do walki i zwycięstwa w obronie ojczyzny. W takim razie chodzić tylko będzie o to, zkąd jest bliżej do Pekinu: z Kiao-Czao, czy z Port-Artur? W rzeczywistości z obydwóch punktów droga niedaleka, a kto pierwszy stanie w Pekinie, stanowić będzie o losach Chin.

Tymczasem w dobrze poinformowanych kołach parlamentarnych w Berlinie twierdzą, że wyprawa księcia Henryka do Chin na czele całej eskadry pancerników nie jest niczem innem, jak rodzajem manifestacyi, mającej na celu wywarcie moralnego nacisku na parlament, aby uchwalił projekt marynarski i to bez żadnych zmian. Oficyalne i półoficyalne pisma zapatrują się na tę sprawę nieco inaczej; upatrują one w wyprawie pokojową manifestacyę, która da sposobność księciu Henrykowi zawarcia stosunków osobistych z cesarzem chińskim i oparcia stosunków niemiecko-chińskich na osobistem porozumieniu.

Tymczasem, jak donoszą z Szangaju do pism angielskich, zajęcie zatoki Kiao-Czau przez wojska niemieckie stało się powodem scysyi pomiędzy chińskim księciem Kung a wicekrólem Li-Hung-Czang. Na radzie gabinetowej przeważyło zapatrywanie księcia Kunga i rząd chiński pogodził się z faktem okupacyi zatoki przez Niemcy a postanowił nie stawiać żadnych trudności. Natomiast wicekról żądał energicznego wystąpienia i chwycenia za broń. Takiego samego zdania jest też ludność i dla tego obawiają się, że krok rządu wywołać może wielkie rozruchy.

Times donosi z Shanghai, że zajęcie portu Arthur przez eskadrę rossyjską wywołało wielkie niezadowolenie pośród ludu w Japonii, gdzie opinia publiczna i tak już była wzburzoną skutkiem akcyi niemieckiej w Kiao-Czau. Wyrazem tego jest telegrafowana przedwczoraj wiadomość o wyniszczeniu w Nagasaki potężnej eskadry japońskiej.

Archipelag chiński Czusang, który według prasy angielskiej zamierza obecnie zająć na nowo Anglia, składa się z 400 wysepek, po-

łożony jest na wybrzeżu prowincyi Tsekiang i liczy 400.000 mieszkańców. Główna wyspa, która nadaje nazwę całemu archipelagowi, ma bardzo urodzajną i dobrze uprawną glebę i liczy rzekomo 200.000 mieszkańców, — stolica nazywa się Tinghai. Archipelag ten dominuje nad zatoką Hang-czu, nad którą leży miasto Hang-czu, stolica prowincyi Tse-Kiang, niegdyś rezydencya dynastyi Sung. Tam wpadają także do morza: rzeka Tsian-Thang i wielki chiński kanał cesarski. Miasto Hang-czu liczyło dawniej rzekomo dwa miliony mieszkańców, obecnie jednak tylko około 700 000. Posiada ono warownie a słynie z wyrobu jedwabiu i uchodzi za główną twierdzę islamizmu w Chinach; znajdują się w niem także misye katolicka i ewangielicka. Miasto i zatokę uważają za klucz do Chin środkowych.

Koeln. Ztg. ogłosiła artykuł, w którym zaznaczono, że nadeszła pora właściwa do rozbioru Chin. Z tego powodu *Nordd Allg. Ztg.* pisze: Przy omawianiu ostatnich wypadków na wybrzeżach chińskich, pojawiło się w prasie niemieckiej przypuszczenie, że obecne zajścia są początkiem podziału państwa chińskiego. Faktyczny przebieg rzeczy, o ile jest wiadomy, nie daje żadnej podstawy do takiego przypuszczenia. Jeśli obsadzenie Honkongu przez Anglię i zajęcie przez Francyę znacznych części południowych prowincyi Chin nie wywołały rozpadnięcia się całego państwa, to trudno przyznać, dlaczego uzyskanie stacyj dla pobytu niemieckich i rossyjskich statków wojennych w tym lub innym porcie, miałoby pociągnąć za sobą tak gwałtownie rozkładowy skutek. Dodać należy, że — o ile można ocenić obecne położenie polityczne w Azyi wschodniej, żadnemu z europejskich mocarstw nie można przypisać skłonności do tego, aby które z tych mocarstw w obronie swoich interesów w Chinach zechciało nadawać formę, mogącą doprowadzić do daleko sięgających następstw.

W ogóle w berlińskich kołach dyplomatycznych panuje przekonanie, że o rozbiorze takiego olbrzymiego państwa, jak Chiny i z tak oryginalną ludnością nie może być mowy. Można myśleć jedynie o pokojowem zwycięstwie interesów kulturnych w Chinach, co najwyżej o ukształtowaniu podobnego stosunku mocarstw europejskich do Chin, jaki wytworzył się nad Bosforem w stosunku do Turcyi.

W Berlinie mówią, że książę Henryk ma być wkrótce mianowany naczelnym wodzem wszystkich sił morskich Niemiec na wodach wschodnio-azyatyckich.

Biuro Reutera donosi: Wiadomość, jakoby angielska wschodnio-azyatycka eskadra miała zamiar objąć w posiadanie wyspę Quelpart, nie jest wiarygodną. W ogóle na wodach wschodnio-azyatyckich nie należy oczekiwać żadnego zaczepnego kroku Anglii.

Morning Post pisze: Można powiedzieć, że dla Wielkiej Brytanii nadeszła chwila rozstrzygnięcia kwestyi ponownego zajęcia portu Hamiltona lub zapewnienia sobie odstąpienia portu Łazarewa.

Paryski *Eclair* pisze: Wpłynięcie eskadry rossyjskiej do portu Artur, które nastąpiło wkrótce po zajęciu Kiao-Czau przez Niemcy, ma naturalnie znaczenie doniosłe. Chociaż ze źródeł rossyjskich donoszą o wyborze portu Artur na stacyę zimową dla okrętów rossyjskich, to przecież nie ulega wątpliwości, że Niemcy skorzystają z tego, aby nie ustąpić z Kiao-czau. Co się tycze Anglików, to zapewniają, że myślą o jakimkolwiek zaborze na swój sposób. Rzecz naturalna, że także dla Francyi nadeszła chwila nie drzemania.

KRONIKA

Lwów, 23 grudnia.

— JE. P. Minister bar. Loebl, przyjmował dzisiaj przed południem w biurze Księcia Namiestnika przedstawienia władz i reprezentacyj. Po reprezentantach duchowieństwa przyjął Jego Ekscelencya gremium radców c. k. Namiestnictwa z Wiceprezydentem p. Janem Lidlem na czele. P. Wiceprezydent przedstawił gremium polecając je względom Jego Ekscelencyi i wyrażając radość z powodu nominacyi P. Ministra. Jego Ekscelencya odpowiedział najserdeczniejszem podziękowaniem, i zauważył, że miło mu widzieć wśród gremium znajome twarze i tych współpracowników i podwładnych swoich, z którymi spędził wiele lat na wspólnej pracy i którzy jego pracy w urzędzie byli świadkami. Następnie P. Minister rozmawiał z każdym z przedstawionych sobie członków gremium z osobna, wypytując się żywo o stosunki urzędowa i okazując ogromną ich znajomość.

Z kolei przedstawiali się Jego Ekscelencyi: Rada szkolna krajowa; Prezydent wyższego sądu krajowego z prezydentem sądu krajowego i kierownikiem kraj. sądu karnego oraz ze starszym prokuratorem Państwa; Prezydyum Rady zdrowia; Prezydent miasta wraz z obu wiceprezydentami; Senat akademicki Uniwersytetu; Dyrekcya policyi; Dyrekcya poczt i telegrafów; Dyrekcya domen i lasów państw.

Następnie udzielał P. Minister prywatnych posłuchań.

Przed audyencyą w c. k. Namiestnictwie, Jego Ekscelencya przybył do kraj. Dyrekcyi skarbu, gdzie Wiceprezydent dr. Witold Korytowski przedstawił P. Ministrowi gremium urzędników władz skarbowych.

— Z Uniwersytetu. Pp. Filip Herz, rodem z Nowego Targu i Kazimierz Panek z Oświęcimia, otrzymali na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nauk lekarskich.

— Obywatelstwo austryackie udzieliło c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dnia 11 b. m. do l. 101.800, p. Stefanowi Radosławowi Stolzmanowi, urzędnikowi Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń w Krakowie.

Z Tow. wzajemnych ubezpieczeń. Onegdaj w biurze dyrektora dr. Romera, odbyło się pożegnanie ustępującego dyrektora hr. Karola Scipio. Zebrała się dyrekcya Towarzystwa oraz urzędnicy wszystkich działów; był też obecny prezes p. Józef Męciński. Imieniem dyrekcyi żegnał hr. Scipio serdecznemi słowy dyrektor Słonecki; imieniem urzędników p. sekretarz Wygrzywalski, podnosząc zalety hr. Scipiona jako przełożonego wobec urzędników. Hr. Scipio podziękował za ten objaw uczuć kolegów z dyrekcyi, oraz gremium urzędników.

P. dyrektor Głażewski objął w dniu wczorajszym kierownictwo Towarzystwa wzajemnego kredytu.

— Zmyślona wiadomość. Otrzymujemy następujące pismo:

W numerze 68 *Ruchu katolickiego* z d. 21 b. m. podano p. t.: „Smutny wypadek“ notatkę, którą inne dzienniki miejscowe powtórzyły, donoszącą o rzekomem usiłowaniu okradzenia biblioteki szkolnej przez ucznia VII klasy szkoły realnej H.

Podpisana Dyrekcya pospiesza z doniesieniem, że taki fakt w tutejszej szkole realnej wcale się nie wydarzył, a opis jego od początku do końca jest wprost zmyślony.

W klasie VII nie ma wcale ucznia nazwiskiem H. — mimo to uczniowie tej klasy uczuli się boleśnie dotknięci na swym honorze z powodu tej notatki dziennikarskiej i prosili usilnie Dyrekcyę, ażeby ich wzięto w obronę przez ogłoszenie sprostowania faktu, złośliwie sfingowanego.

Z Dyrekcyi c. k. wyższej szkoły realnej.

Dr. T. Gerstmann

— Awans w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Dyrekcya Towarzystwa obsadziła wakanse w etacie urzędników Towarzystwa, tudzież posady świeżo utworzone na mocy uchwały Rady nadzorczej, zapadłej na sesyi listopadowej:

Dyrekcya powołała: na posadę I. sekretarza: p. Władysława Bielańskiego; na posadę II. sekretarza: p. Edmunda Ginwiłł-Piotrowskiego; na posadę szefów biur: pp. Jana Szwejkowskiego, Mateusza Pileckiego i Henryka Szatkowskiego; na posadę kierownika sekcyi p. Dyonizego Totha; na posadę zastępcy szefa p. Karola Rysakowskiego; na posadę inspektora agentów p. Antoniego Bocheńskiego; na posady adjunktów I. klasy: Czesława Kamieńskiego, Ludwika Gadulskiego, Bolesława Szukiewicza, Ludwika Łonickiego, Kazimierza Piotrowskiego, Mieczysława Rybickiego i Ludwika Bereżyńskiego.

Na posady adjunktów II. klasy: Mieczysława Demetrykiewicza, Szczęsnego Wysockiego, Władysława Faliszewskiego, Ignacego Biskupskiego, Józefa Kwicińskiego, Kazimierza Zaleskiego, Adama Korytkę i Edmunda Ullmana.

Na posady asystentów I. klasy: Stefana Mińskiego, Bronisława Jarosza, Kazimierza Dworskiego, Maryana Wiewiorowskiego, Tytusa Taszczewskiego, Henryka Broniewskiego, Stanisława Łubieńskiego, Jana Filipkiewicza, Romana Bilińskiego, Gustawa Podwyszyńskiego, Andrzeja Gołkowskiego i Konstantego Truszkowskiego.

Na posady asystentów II. klasy: Piotra Waśkowskiego, Bronisława Śliwińskiego, Stanisława Pniewskiego, Stanisława Pańkowskiego, Mieczysława Ziółkowskiego, Klemensa Kobaka, Maryana Dworskiego, Władysława Miszkiewicza, Kazimierza Haasa, Stefana Stolzmana, Józefa Bizuba, Stanisława Sikorskiego, Antoniego Isakowicza, Kazimierza Lubaszka, Leona Nowaka, Mieczysława Armatysa, Aleksandra Mozyńskiego, Maryana Drapellę, Adama Swiderskiego, Leona Janiczka, dr. Bolesława Praetoriusa, bar. Richthofena, Stanisława Kabarowskiego, Józefa Pochwalskiego i Jana Poschingera.

— W klubie pocztowym urządziła p. Bronisława Seferowiczowa, małżonka radcy Dworu i naczelnego dyrektora poczt i telegrafów, zwyczajem praktykowanym od szeregu lat, własnym sumptem gwiazdkę dla dziatwy biednych sług pocztowych. W dniu wczorajszym zebrało się o godzinie 6 wieczorem liczne grono członków Klubu i ich rodzin, dając obecnością swoją wyraz sympatyi dla zacnych zamiarów inicyatorki. Po odspiewaniu kolęd przez męski chór Klubu pocztowego, przystąpiono do rozdania darów w odzieniu, zabawkach i łakociach, poczem imieniem obdarzonego darami gronka sześćdziesięciu dzieci podziękowała mała Olszańska za pamięć o biednych. Z kolei przeszło zebrane Towarzystwo członków Klubu do sąsiedniej sali, gdzie przy opłatku składano sobie wzajemne życzenia.

— Wieczór Mickiewiczowski urządzono w Kasynie urzędniczem w Podwołoczyskach w d. 18 b. m. na dochód biednej dziatwy szkolnej. Był to wieczorek muzykalno-wokalny. Wstępne słowo, zastósowane do tej uroczystości wypowiedział p. J. Olszański, poczem miejscowy chór męzki pod kierownictwem ks. Niżankowskiego z Kaczanówki odspiewał poprawnie kilka pieśni polskich i ruskich, przegradzając niemi deklamacye: „Pieśń z wieży“ z Grażyny, wygłoszoną przez panią Green; oraz „Redutę Ordona“ z siłą i zapałem wygłoszoną przez p. dr. Gromnickiego. Duet skrzypcowy z fortepianem odegrany przez p. Schraga i panią Progulską oraz gra fortepianowa pani Progulskiej stanowiły miłe zaokrąglenie całości. — Obok przyjemnego wspomnienia dla uczestników, wieczorek ten biednej dziatwie szkolnej przyniósł w podarunku na „Gwiazdkę“ 80 zł. w. a.

— Zwracamy uwagę prenumeratorów i czytelników naszych miejscowych, na ogłoszenie „Od Administracyi“, zamieszczone na pierwszej stronicy naszego pisma, w sprawie powierzenia ekspedycyi miejscowej *Gazety* wraz z *Przewodnikiem naukowym i literackim* od dnia 1 stycznia 1898 Agencyi dzienników Stanisława Sokołowskiego w pasażu Hausmanna l. 9.

— Towarzystwo kursów akademickich dla kobiet. Program wykładów, który wkrótce wyjdzie z druku, obejmuje następujące przedmioty: Prof. dr. Antoniewicz „Leonardo da Vinci“, prof. dr. Dembiński „Rozbiory Polski“, prof. dr Dybowski „O głównych typach zwierząt kręgowych, należących do fauny ziem polskich“, prof. dr. Dziwiński „Teorya rzutów i perspektywy“, prof. dr. Finkel „Historya powszechna w zarysie, kurs I. do r. 1000 przed Chr.“, prof. dr. Głąbiński „Zawody ekonomiczne“, dr. Kolessa „Pogląd na literaturę ruską w pierwszej połowie XIX stulecia“, prof. Niewiadomski „Historya muzyki od czasów najdawniejszych aż do końca XVI wieku“, prof. dr. Nussbaum „Wrażenia zmysłowe szeregu zwierząt od postaci najniższych do najwyższych“, prof. dr. Wł. Piłat „O socyalizmie“, dr. Porębowicz „Rozwój teatru Molière'a“, dyr. Próchnicki „O poezyi polskiej za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego“, prof. dr. Radziszewski „Zarys chemii doświadczalnej“, prof. dr. Rehman „Geografia kosmiczna“, prof. dr. Szyszyłowicz „Życie roślin“, prof dr. Twardowski „Zarys psychologii“, prof. dr. Zakrzewski „Fizyka“, prof. dr. Zuber „Ustępy z geologii“.

Oprócz powyższych wykładów systematycznych, odbędzie się szereg odczytów, które wygłoszą pp.: prof. dr. Abraham, prof. dr. Ćwikliński, ks. prof. dr. Fijałek, Adam Krechowiecki, prof. dr. Sobieralski i prof. dr. Starzyński.

Zgłoszenia na wykłady przyjmować będzie sekretarz Towarzystwa w dniach od 3 8 stycznia między godziną 3 a 5 popołudniu w Instytucie chemicznym Uniwersytetu, ulica Długosza 6.

Wykłady rozpoczną się w poniedziałek 10 stycznia 1898.

— Na strzelnicy miejskiej na dochód Tow. „Szkoły ludowej“, odbędzie się w sobotę, dnia 15 stycznia 1898 wieczorek z tańcami pod protektoratem pani wiceprezydentowej Michaliny Michalskiej.

— Kominowy ogień. Wczoraj wieczorem wybuchł w realności pod l. 3 przy ulicy Kurkowej kominowy ogień, który domownicy przed przybyciem straży ogniowej ugasili.

— Nagła śmierć. Anna Chowska lat 60 licząca, zarobnica, zamieszkała pod l. 3 przy ulicy Czackiego, spadła wczoraj popołudniu z kufra, na którym siedziała, i wyzionęła ducha przed przybyciem pomocy lekarskiej. Lekarz miejski skonstatował śmierć z powodu porażenia płuc, po czem odstawiono zwłoki do kostnicy miejskiej. Chowska leczyła się od dłuższego czasu na astmę.

— Wspólny opłatek w Stowarzyszeniu rękodzielników lwowskich „Gwiazda“, odbędzie się w poniedziałek 27 b. m o godzinie 8 wieczorem, na który wydział Stow. członków honorowych i zwyczajnych zaprasza.

— Dr. Bossowski objął kierownictwo oddziału chirurgicznego w szpitalu Bonifratrów w Krakowie. Oddział ten prowadził przedtem prof. Trzebicki przez lat 6.

— Ciągnienie losów pożyczki krakowskiej. W dniu 3 stycznia 1898 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sali radnej ratusza krakowskiego 42 ciągnienie losów pożyczki premiowej miasta Krakowa.

— Pomnik Matejki w kościele N. Maryi Panny, fundowany przez Radę m. Krakowa, został już zupełnie ustawiony i wczoraj rano odebrała go komisya, złożona z ks. infułata Krzemieńskiego, archipresbytera kościoła N. Maryi Panny oraz reprezentantów miasta: p. prezydenta Friedleina, wiceprezydenta miasta dr. Jakubowskiego, radcy miejskiego Tadeusza Stryjeńskiego, oraz p. dyrektora Łuszczkiewicza.

— Z Krakowa. Nowe pismo peryodyczne zacznie wychodzić w Krakowie p. t.: *Przyjaciel sług*. Będzie to dodatek miesięczny do *Grzmotu* i jak tytuł wskazuje, poświęcony będzie klasie pracującej służących, ich interesom, potrzebom, ich kształceniu i rozrywce. Tak jak *Grzmot* opierać się będzie na gruncie zasad katolickich. Prenumerata w Austryi wynosi rocznie 60 ct.

Andrzej hr. Potocki ofiarował dla ubogich Krakowa 500 centn. węgla.

Rada miasta na ostatniem posiedzeniu uchwaliła udzielić jednorazowo kwotę 1820 zł. na zapomogi dla dyetaryuszów magistrat, oraz jednorazowo kwotę 2650 zł. na zapomogi dla sług miejskich, wreszcie wstawić do budżetu na rok 1898 kwotę 800 zł. na zapomogi dla nauczycieli i nauczycielek w mieście Krakowie.

— Strejk czeladzi piekarskiej rozpoczął się onegdaj w Krakowie. Czeladź na odbytem swojem zgromadzeniu, postanowiła przedłożyć majstrom następujące żądania: 1) maksymalna liczba godzin pracy ma wynosić 12; 2) minimum wynagrodzenia ma wynosić 8 zł. tygodniowo; 3) używanie wyłącznie terminatorów w piekarni nie ma być dozwolone; 4) w piekarniach ma być zaprowadzony większy porządek, dla robotników winny być dostarczone umywalnie, oraz odpowiednie ubikacye dla wypoczynku; w czasie wreszcie nocnej roboty czeladź nie może być zamykaną, a to rzekomo dla uchronienia się majstra przed sprzeniewierzeniem ciasta.

Delegaci majstrów na wspólnej konferencyi z delegatami czeladzi wobec szefa departamentu przemysłowego dr. Schlichtinga i komisarza policyi dr. Banacha, nie zgodzili się na te żądania, wskutek czego piekarze w Krakowie i okolicy zaprzestali przedwczoraj w południe roboty. Rokowania jednak toczyły się dalej.

W czasie rokowań odbyło się drugie zgromadzenie 500 robotników piekarskich w sali Rady miejskiej, lecz majstrów przybyło zaledwie 6. Wobec tak małej liczby majstrów, do żadnych stanowczych rokowań przyjść nie mogło. Na zgromadzeniu zjawił się także p. Daszyński i wypowiedział długą mowę, popierającą strejk. Naturalnie mowa ta podnieciła robotników i uchwalili oni rozpoczęcie ogólnego strejku z bojkotem i surowemi karami dla tych, którzyby chcieli podjąć robotę.

Czas z przykrością zaznacza, że robotnicy piekarscy, upominający się o pewne dla siebie polepszenie, uciekają się do gwałtów. I tak przedwczoraj wieczorem dopuścili się gwałtu publicznego w piekarni p. Tylki na Półwsiu Zwierzynieckiem, wyłamując bramę i napadając na dom; z tego powodu aresztowano 7 ekscedentów; w Podgórzu strejkujący czeladnicy napadali również piekarnie i dla tego aresztowano ich 8.

Wskutek strejku nie było wczoraj rano w Krakowie świeżego białego pieczywa w mieście. Wkrótce wszakże pojawiło się ono u niektórych przekupniów, dowiezione z poza obrębu Krakowa. Czynione też są zabiegi, ażeby dowóz pieczywa do Krakowa mógł być prędko zorganizowany, a mówią nawet o dowozie morawskiego pieczywa.

— Burmistrzem m. Białej, w miejsce dr. Rosnera, który zrezygnował, wybrany został p. Lukas, właściciel fabryki sukna.

— Komedye Bałuckiego. Z Kijowa piszą do *Kraju*: W tych dniach w teatrze p. Sołowcowa ma się ukazać po raz pierwszy jedna z najnowszych sztuk Bałuckiego „Niewolnice z Pipidówki“, w tłómaczeniu na język rossyjski. Bałucki należy w ogóle w kijowskim teatrze rossyjskim do najpopularniejszych autorów; jego „Grube ryby“ grano tu już kilkadziesiąt razy w ciągu ostatnich lat kilku.

— Ks. Woroncow-Daszkow, adjutant przyboczny, zmarł wczoraj w Petersburgu.

— Pożar fabryki. W fabryce północnego towarzystwa huty szklanej w Petersburgu wybuchł pożar, który spowodował znaczne straty. Zgorzały: oddział szlifierni, oddział posrebrzania luster, skład luster, kantor i mieszkanie dyrektora zarządzającego. Księgi i papiery ocalono.

— Z Anglobanku. Prezydent rady generalnej Anglobanku, Elbogen, podał się do dymisyi, a to z przyczyn osobistej natury.

— Katastrofa. W Grasse pod Cannes runęła w teatrze jarmarcznym galerya. Około 100 osób odniosło ciężkie lub lżejsze uszkodzenia.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Teatru. („Kozioł ofiarny“ komedya w 3 aktach Oskara Blumenthala i Gustawa Kadelburga, przedstawiona po raz pierwszy na scenie lwowskiej d. 22 b. m.) — Bohaterem tej sztuki jest Marcin Hallerstadt, który pomimo, iż ma młodą i ładną żonę, pozwala sobie na rozmaite wybryki, lecz niemz szczęścia, jest po prostu kozłem ofiarnym losu, który ustawicznie figle mu płata i zawsze zdradza jego wycieczki w krainę przelotnych sentymentów. Sprzysiągł się na niego nawet Edison z wynalazkiem swego kinematografu, który w Berlinie, w siedzibie lekkomyślnego pana Marcina, przedstawił jego eskapadę, z pewną śliczną damą w Ostendzie.... Kinematograf w tem niebezpiecznem zastosowaniu jest nowym i dobrym pomysłem scenicznym, chociaż efekt ten zanadto trwa długo i przez to w drugim akcie traci już nieco ze swej siły

komicznej. Farsa ta dobrze napisana, zręczna pod względem scenicznym, ubawiła wczoraj zgromadzoną publiczność, która gorąco oklaskiwała wyborną grę artystów. Doskonałą całość tworzyli: p. Ruszkowski, który z postaci Waldemara Knauera, teścia Marcina, lubiącego także wesołe życie, stworzył typ niezmiernie komiczny, — pani Gostyńska jako jego małżonka, pani Stachowicz, która z wdziękiem i znajomością scenicznych warunków (nie chcę powiedzieć z rutyną!) odegrała rolę Hildegardy; p. Feldman, który jako Tobiasz Krak, atleta, był niezrównany w komicznej sile i odznaczył się doskonałą charakteryzacyą; p. Walewski, jako przedsiębiorca kinematografu i panna Rybicka, zawsze pełna werwy subretka. — Pan Wostrowski w roli Rossyanina Borysa, grał dobrze, ale zawadzał mu akcent; artysta wysilał się, aby ten akcent był rossyjskim, a brzmiało to jak żydowski żargon. Lepiej już było grać bez akcentu. — W roli naiwnej Marty wystąpiła po raz drugi na scenie naszej panna Jastrzębcówna, artystka teatru łódzkiego. O jej talencie z tych dwóch występów wyrokować trudno; p. Jastrzębcówna ma niewątpliwie pewną rutynę sceniczną, ale gra jej mało ma wdzięku, wydaje się sztuczną i nienaturalną; ruchy dość pospolite, a jakby gorączkowe. Za dużo gry jest w tej grze.

Koncert „Lutni“. Przedświąteczny sezon zakończył się koncertem „Lutni“, który był poświęcony wyłącznie utworom kompozytorów swojskich: Żeleńskiego, Noskowskiego, Galla, Moniuszki, wreszcie nowym kolędom Stanisława Kuczkiewicza. Nazwisko tego młodego kompozytora w ostatnim roku dopiero zyskało rozgłos i wzięcie, dzięki trzem utworom konkursowym, które uzyskały nagrody.

Co do kolęd, jest to praca, świadcząca o dobrym smaku i sumiennych studyach nad techniką kompozycyi wokalnej. Wykonanie ich było jednak za mało przygotowane, wskutek czego chromało tu i owdzie na punkcie rytmiki, a nawet intonacyi.

„Barkarolę“ Żeleńskiego odspiewali pięknie panna Chulawska i dr. Szulisławski. W balladzie „Pan Twardowski“ bardzo dobrze i starannie wystudyowanej, śpiewał tym razem p. Grabiński opowiadanie, zaś dr. Szulisławski Twardowskiego; i w tej obsadzie okazali zarówno jak dr. Czerny (Mefistofel), znane już zalety głosowe i rutynę śpiewacką.

W pieśniach wreszcie Noskowskiego rzewny śpiew p. Sacka — a w części instrumentalnej staranne wykonanie legendy Wieniawskiego przez p. Ondriczka, zyskało ogólne uznanie.

Br.

Pani Siemaszkowa występuje z powodzeniem w teatrze Rozmaitości w Warszawie; pierwszy jej występ odbył się w „Hardych duszach“ Sarneckiego. Kazimierz Zalewski oddaje wielkie pochwały grze artystki krakowskiej, a przy tej sposobności z uznaniem wyraża się o scenie krakowskiej, zostającej pod światłym kierunkiem p. Tadeusza Pawlikowskiego.

Lola Beeth bawi obecnie w Warszawie, gdzie wystąpi w tamtejszej Operze w miesiącu styczniu.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, we czwartek z powodu niedyspozycyi tenorów pp. Malawskiego i Orzelskiego — zamiast zapowiedzianego „Świerszczyka za piecem“, danym będzie po raz drugi „Kozioł ofiarny“.

W piątek z powodu Wigilii Bożego Narodzenia przedstawienia nie będzie.

W sobotę popołudniu (na dochód Stowarzyszenia wzajemnej pomocy artystów sceny lwowskiej) „Małka Szwarcenkopf“, sztuka ze śpiewami i tańcami w 5 aktach Gabryeli Zapolskiej.

Wieczorem „Wesołe kumoszki z Windsoru“, komiczna opera w 5 aktach Nicolaia.

W niedzielę o godz. pół do 4 „Popychadło“, sztuka w 5 aktach Jana Szutkiewicza.

Wieczorem o pół do 8 „Córka pułku“, opera komiczna Donizzetti'ego. Zakończy „Lekka kawalarya“, operetka w 2 aktach Suppego.

W poniedziałek popołudniu (popularne przedstawienie dla dzieci) „Jaś i Małgosia“, bajka operowa Humperdincka.

Wieczorem po raz trzeci „Kozioł ofiarny“, krotochwila w 3 aktach Oskara Blumenthala i Gustawa Kadelburga.

We wtorek po raz czwarty „Świerszczyk za piecem“, opera fantastyczna w 3 aktach a 6 odsłonach Karola Goldmarka. Czwarty występ p. Gabryela Górskiego.

We środę na dochód centowej herbaciarni „Klub kawalerów“, komedya w 3 aktach M. Bałuckiego.

We czwartek po raz piąty „Świerszczyk za piecem.

W piątek na zakończenie starego roku przedstawienie składane.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 22 grudnia).

Posiedzenie rozpoczęło się interpelacyą rad. Platowskiego, który podniósł, iż od pewnego czasu uczniowie chłopacy żydowscy staczają bójki z uczniami gimnazyalnymi, co ma miejsce głównie obok gimnazyum V. i bożnicy na Podwalu. W jednej z takich bójek, pobito ciężko ucznia gimnazyum, syna tutejszego krawca p. Lerskiego. P. Platowski zapytał, czy sprawa ta jest prezydentowi znana, i co zamierza uczynić, aby wypadki takie się nie powtarzały.

Prezydent dr. Małachowski odpowiedział, że o wypadku pobicia zawiadomił go już dyrektor gimnazyum p. Próchnicki, żądając interwencyi. Prezydent oświadczył iż uda się do Dyrekcyi policyi, aby poleciła czuwać organom swoim, iżby wypadki bójek się nie powtarzały.

Następnie na podstawie obszernego referatu rad. prof. dr. Gryzieckiego uchwaliła Rada bez rozprawy wnieść zażalenie do Trybunału administracyjnego z powodu odrzucenia przez c. k. Ministerstwo skarbu rekursu gminy przeciw orzeczeniu c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu, w sprawie żądanego przez gminę uwolnienia od podatku krytej ujeżdżalni wojskowej, przez gminę wybudowanej, przy ul Weteranów.

W dalszym ciągu uchwalono bez dyskusyi po referacie dyr. Gerstmanna przyznać 43 uczennicom kursu uzupełniającego przy szkole wydziałowej im. Jadwigi — uwolnienie od połowy czesnego a towarzystwu kolonii wakacyjnych udzielono subwencyi 900 zł.

Towarzystwu biblioteki słuchaczów prawa udzielono 120 zł; internatowi św. Józefata dla kandydatów stanu nauczycielskiego 150 zł.

Rada uchwaliła dalej przyjąć zarząd fundacyi „stypendyum im. Edmunda Mochnackiego po 100 koron rocznie, utworzonego przez urzędników Izby obrachunkowej i kasy miejskiej którzy złożyli 3000 koron na stypendyum 100 koron dla syna urzędnika. Rozdawnictwo przysługuje b. prezydentowi p. Mochnackiemu.

Dostarczenie leków dla ubogich i zakładów miejskich uchwalono oddać gremium aptekarzy lwowskich na dalszych 10 lat. Aptekarze i nadal od t. zw. taksy opuszczać będą 15 prc.

Postanowiono rozpisać konkurs na posadę adjunkta-mechanika przy m. urzędzie budownictwa. Pensya z dodatkami wynosić będzie 1760 zł.

Uchwalono wstawić w budżet 10.000 zł. na budowę nowego domu dla zarządcy cmentarza Łyczakowskiego. Ustanowiono wreszcie drugą posadę pomocnicy dla szkółki froeblowskiej przy szkole Zimorowicza, kosztem 240 zł. rocznie.

Nad sprawą budowy drewnianej hali targowej na placu Krakowskim kosztem 3000 zł., przeszła Rada po krótkiej dyskusyi do porządku dziennego, poczem prezydent oznajmiając wyczerpanie porządku dziennego, oświadczył, iż w r. b. odbędą się w przyszłym tygodniu jeszcze dwa posiedzenia dla załatwienia budżetu, i zamknął posiedzenie, życząc członkom Rady „Wesołych Świąt!“

OSTATNIA POCZTA

Porządek dzienny 1 posiedzenia Sejmu galicyjskiego, które odbędzie we wtorek dnia 28 b m., zawiera 63 punktów. — Najpierw idzie pierwsze czytanie przedłożenia rządowego, zawierającego projekt ustawy, zmieniającej i uzupełniającej niektóre postanowienia krajowej ordynacyi wyborczej z dnia 26 lutego 1861, względnie ustawy z dnia 17 grudnia 1884; poczem następują pierwsze czytania sprawozdań Wydziału krajowego.

We wczorajszem popołudniowem wydaniu podaje *N. fr. Presse* następującą wiadomość: W kołach czeskich delegatów krąży wiadomość, że Rząd jeszcze przed zebraniem się Sejmu czeskiego zamierza wydać nowe rozporządzenia językowe, które zmienią postanowienia dotychczasowych rozporządzeń co do języka, używać się mającego w sądach i urzędach. Zmiana ujawni się w tem, iż w miejsce dwujęzyczności nastąpi podział Czech na trzy okręgi: czeski, niemiecki i mięszany. Stosownie do tego zostaną także zmienione postanowienia co do językowej kwalifikacyi urzędników konceptowych. Te zmiany nastąpią w porozumieniu z Czechami, ale Rząd oświadcza, iż nie chce wydać żadnego postanowienia bez porozumienia z Niemcami. Według *N. fr. Presse* również w kołach delegatów czeskich krąży wiadomość, iż Rada państwa zostanie zwołaną z końcem lutego.

W odpowiedzi na to młodoczeski klub wydał następujący komunikat:

„Wiadomość podana przez *N. fr. Presse*, jakoby Rząd zamyślał przed sesyą Sejmu czeskiego zmienić rozporządzenia językowe i jakoby na to się zgodzili już posłowie czescy — jest o ile dotyczy zgody posłów czeskich zupełnie nieprawdziwą.

„Posłowie czescy wytrwają przy rezolucyi powziętej w Pradze 19 b. m.“

Z Budapesztu donoszą, że sprawa kompromisu ze skrajną lewicą węgierską w kwestyi prowizoryum ugodowego wzięła w ostatniej chwili obrót niepomyślny. Wedle niektórych dzienników kompromis uważać należy za rozbity wobec nieprzejednanego stanowiska kilku członków z partyi niezawisłości.

Proces wytoczony 36 chłopom z Sjenicy (w Kroacyi), którzy podburzeni przez radykałów serbskich zamordowali trzech urzędników robiących pomiary gruntów, ukończył się wczoraj. Z 36 oskarżonych 11 skazano za morderstwo na karę śmierci, 8 za rozmaite zbrodnie i przestępstwa od 10 lat do 10 miesięcy ciężkiego więzienia, resztę uwolniono.

Cesarz Wilhelm przybył przedwczoraj do Torunia na uroczystość poświęcenia nowego soboru protestanckiego. Z Torunia udał się do Grudziądza, gdzie zwiedzając nowe fortyfikacye wyraził nadzieję, że forty te nie będą nigdy potrzebowały być wystawione na próbę. Następnie oświadczył cesarz: „Nasz sąsiad, mój kochany i dobry przyjaciel (car Mikołaj) ożywiony jest takiemi samemi co ja uczuciami i przekonaniami politycznemi.“

Socyaliści w Niemczech rozwinęli energiczną agitacyę na rzecz przyszłorocznych wyborów do parlamentu. Postanowili w każdym okręgu wyborczym postawić własnego kandydata, choćby tylko dla przekonania się, o ile wzrosła liczba zwolenników socyalizmu.

Jak wiadomo, wydawnictwo warsz. *Gazety Polskiej* z rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych zawieszono na 6 miesięcy. Decyzya ministra opiera się na art. 154 ustawy prasowej, który upoważnia ministra do zawieszenia nawet pism, wychodzących pod cenzurą, na pewien przeciąg czasu, do 8 miesięcy jeżeli tendencye ich uważa za szkodliwą. Na tej zasadzie było zawieszone wydawnictwo *Sybirskiego Wiestnika*, którego wydawanie świeżo minister spraw wewnętrznych znów dozwolił. W Królestwie za czasów Hurki *Dziennik Łódzki* został zupełnie zamknięty; nie wiadomo jednak, na jakiej zasadzie prawnej to rozporządzenie się opierało.

Telegram *Agencyi rossyjskiej* przynosi z Petersburga wiadomość o dymisyi generał-gubernatora kijowskiego, hr. Ignatiewa. Agencya donosi, że generał-gubernator kijowski, podolski i wołyński generał-porucznik hrabia Ignatiew otrzymał na własną prośbę uwolnienie od obowiązków generał-gubernatora z pozostawieniem w godności członka Rady państwa. Oddawna już mówiono o ustąpieniu generała Ignatiewa; polityczny jednak charakter tego faktu ujawni się dopiero wówczas, kiedy znanem będzie nazwisko następcy hr. Ignatiewa na tem ważnem stanowisku.

O nowym generał-gubernatorze wileńskim generale Troickim opowiadają, że jest uczciwym i sprawiedliwym człowiekiem, ulega jednak łatwo wpływom postronnym. O jego zdolnościach administracyjnych nikt nie umie powiedzieć coś pewnego.

Rossyjski „Dziennik ustaw i rozporządzeń“, ogłasza statuta nowego rossyjsko-koreańskiego banku z tymczasowym kapitałem zakładowym w kwocie pół miliona rubli. Oprócz Korei bank będzie operował i w innych krajach wschodnio-azyatyckich, gdzie będą założone filie. Dyrekcya zaś będzie miała siedzibę w Petersburgu. Założycielami banku są: ks. Uchtomski i dyrektorowie międzynarodowego banku handlowego w Petersburgu Rothstein, Kerbedź, Koch i Notthaft.

Niekończąca się, zawsze jeszcze tajemnicza sprawa Esterhazego i Dreyfusa, toczący się bez wielkiego zajęcia proces panamski a wreszcie nagła śmierć znakomitego pisarza Alfonsa Daudet — oto trzy główne sprawy, któremi zajmuje się Paryż w obecnej chwili; wszystkie trzy smutne i przygnębiające; to też trudno się dziwić, że świąteczna atmosfera stolicy Francyi, nie przedstawia się w różowych kolorach.

Na przedwczorajszem posiedzeniu rady ministrów złożył minister spraw zagranicznych Hanotaux sprawozdanie o ostatnich zajściach w Chinach, oraz o wyniku konferencyi w Konstantynopolu w sprawie wprowadzenia autonomii na Krecie.

W sferach urzędowych obiega pogłoska, iż wysłanie krążownika „Jean Bart“ na Wschód, na wody chińskie, stoi w ścisłym związku z ostatnimi wypadkami w Chinach.

Dzienniki doniosły, że pani Dreyfus przesłała list do Papieża; otóż w istocie pani Dreyfus wręczyła w nuncyaturze swój list do Papieża z prośbą, aby go w odpowiedni sposób doręczono. Nuncyusz zapytał wobec tego telegraficznie sekretarza stanu, kardynała Rampollę, czy ma ten list wysłać do Rzymu. Odpowiedź brzmiała jednak odmownie, ponieważ samo nawet przyjęcie tego listu przez Papieża, mogłoby wywołać w Paryżu przykre wrażenie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 grudnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał właścicielowi dóbr, prezesowi Rady powiatowej w Kamionce, Klemensowi Torosiewiczowi order Korony żelaznej klasy trzeciej, a radcy rachunkowemu w galic. kraj. Dyrekcyi skarbu, Włodzimierzowi Hankiewiczowi krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Praga, 23 grudnia. Dzisiejszej nocy pietnastu ekscedentów rzuciło się na budynek szkolny we wsi Wrschowitz. Straż bezpieczeństwa rozprószyła ekscedentów, z których trzech odniosło rany.

Dortmund, 23 grudnia. Według *Dortmunder Ztg.* w katastrofie, która wydarzyła się w tutejszym okręgu górniczym, zginęło 16 osób a 7 jest ciężko rannych.

Rzym, 23 grudnia. Senat odroczył się do 18 stycznia.

Paryż, 23 grudnia. *Journal* otrzymuje z Rzymu telegram, według którego tamtejszy ambasador republiki przy Kwirynale Billot, podał się do dymisyi ze względu na stan swego zdrowia.

Natomiast rzymski korespondent *Figara* utrzymuje, że Billota odwołał rząd francuski.

Madryt, 23 grudnia. Według depeszy z Nowego Yorku, wysłannik marszałka Blanco do powstańców kubańskich, pułkownik Ruiz, został przez powstańców powieszony, nie rozstrzelany. Okoliczność ta jeszcze powiększa ogólne oburzenie. Krążą pogłoski że wśród podobnych okoliczności zamordowali powstańcy kubańscy jeszcze dwóch innych wyższych oficerów armii hiszpańskiej.

Madryt, 23 grudnia. Rozwiązanie kortezów nastąpi w d. 20 stycznia; wybory odbędą w d. 20 lutego a nowe kortezy zbiorą się w d. 10 kwietnia.

Generał Gonzalez Ounnoz mianowany generał-gubernatorem w Portorico.

Londyn, 23 grudnia. *Times* otrzymuje z Kobe doniesienie, że wiadomość o obsadzeniu portu Arthura przez Rossyę wywołała wielkie rozdrażnienie w gabinecie japońskim. Odbyły się długie konferencye ministeryalne, w których brali udział także wojskowi.

Konstantynopol, 23 grudnia. Porta postanowiła utworzyć konsulat generalny w Genewie, tudzież urządzić kilka składów amunicyi i prowiantu w porcie Aleksandrietty.

Urzędowo donoszą o pojawieniu się band zbójeckich w okolicy Volo; celem ścigania ich wysłano wojsko.

Falowania ziemi w wilajecie smyrneńskim ponawiają się ze wzrastającą siłą, szkody są znaczne, wiele osób straciło życie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23go grudnia 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 129 60, Węgierskie akcye kredytowe 379 50, Akcye anglo-austryackie 160·—, Akcye banku Union 291·—, Akcye kolei południowej 77 50, Losy tureckie 58·75, Akcye kolei państwowej 334 50. Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 292·50, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97 40, Akcye tytoniowe 145·—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·10, Akcye kolei Ebental 259·—, Akcye banku dla krajów koronnych 215·25, 4-procentowa węgierska renta złota 121·55. Akcye banku związkowego 253·—, Rubel papierowy 1·28·—, Węgierska renta papierowa 99 60, Kredytowe ziemski 442·—, Kredyty 351·37. Rimamuranis 245·—. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 22 grudnia 1897 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 18·40 do 18·50 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 1194· do 11·96 zł. Berlin: pszenica na wiosnę —·— zł —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 37 40 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 61·10 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

C. k. uprz. galic. akcyjny

BANK HIPOTECZNY

przeniósł Kantor wymiany oraz Oddział depozytowy których biura mieściły się dotąd w mezaninie gmachu własnego, do frontowych lokalności w parterze

Oddział depozytowy

przyjmuje wkłady i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Depozyty Schowkowe (Safe Deposits)

Za opłatą 25 do 35 zł. wa. rocznie, depozytaryusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia.

Przepisy odnoszące się do tego rodzaju depozytów otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym. 497

W y k a z

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 22 grudnia 1897

14 — 24 — 41 — 69 — 4

Następne ciągnienia odbędą się dnia 5 i 19 stycznia 1898.

Przyjechali do Lwowa

dnia 23 grudnia 1897.

HOTEL IMPERIAL.

PP. F. hr. Bogusz z Rzemsenia, M. Bartoszewski z Wiednia, K. Frycz z Jasła, M. Torski z Staregomiasta, S. Wybranowski z Kimirza, K. Weydlich z Podola ross.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. A. Rajerowicz z Łukawca, A. Korytowski z Krakowa, St. br. Wasilko z Czerniowiec, W. Mizerski z Dolatyna, J. Krzysztofowicz z Mądzelówki.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż,

Ruch pociągów kolejwych obowiązujący z dniem 1. października 1897.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara środkowo-europejskiego).

Pociąg posp. przych.	Pociąg osob. o g.	do Lwowa
—	3·04	Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze
—	3·30	Z Podwołoczysk na dworzec główny
5·10	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Orłowa, Chabówki, Jasła przez Rzeszów; z Orłowa, Chabówki, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
—	7·30	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Seretu, Berhometu, Nowosielicy, Husiatyna i Kałusza
—	7·50	Z Janowa
—	7·52	Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamcze
—	8·05	Z Ławocznego (Pesztu) Kałusza, Chyrowa, Stryja
—	8·15	Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny
—	8·25	Ze Sokala i Rawy ruskiej
—	9·10	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), Wieliczki, Mezö Laborcz, (Pesztu), Chyrowa przez Przemyśl
—	10·35	Z Jarosławia
—	1·15	Z Janowa
1·30	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki, Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemyśl, Rawy ruskiej przez Jarosław, Sambora przez Przemyśl
—	1·40	Ze Skolego i Stryja Kałusza, Chyrowa
1·50	—	Z Czerniowiec, (Bukaresztu, Gałacä, Jass) Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu, Szeparowiec-Kniaźdw., Körösmezö, Husiatyna, Kałusza
2·15	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna Brodów na dworzec Podzamcze
2·30	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna, Brodów na dworzec główny
—	5·25	Ze Sokala, Bełzca i Jarosławia przez Rawę ruską
—	5·35	Z Podwołoczysk (Kijowa Odessy) Podwysokiego, Brodów na dworzec Podzamcze
—	5·45	Z Ickan (Bukaresztu, Gałacä, Jass), Suczawy, Radowiec, Rerhometu, tylko w poniedziałek, Seretu, Kozowy
—	6·00	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów, na dworzec główny
—	6·55	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl
8·45	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia) z Jasła przez Rzeszów, z Rawy ruskiej przez Jarosław, z Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Mezö-Laborca, (Pesztu) przez Przemyśl
—	9·10	Z Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu (z wyjątkiem poniedziałku) Nowosielitzy, Kałusza
—	9·30	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Rawy ruskiej przez Jarosław, Orłowa, Mszany. Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Mezo-Laborcza przez Przemyśl
9·43	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec Podzamcze, Kopyczyniec, Podwysokiego
9·50	—	Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałaca) Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Słobody rung., Körösmezö, Husiatyna, Kozowy
10·00	—	Z Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, Kopyczyniec i Podwysokiego na dworzec główny,
—	10·20	Ze Stryja, Chyrowa
—	12·10	Z Ławocznego (Pesztu), Stryja, Kałusza

Pociąg posp. odch.	Pociąg osob. o g.	ze Lwowa
—	4·40	Do Krakowa (Wiednia), Rozwadowa i Nadbrzezia, Chyrowa-Sambora, Mezö Laborcza (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Krosna przez Przemyśl, Rawy rus. przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
—	5·20	Do Ławocznego (Munkacsa, Pesztu), Chyrowa
6·00	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego Podwysokiego
6·10	—	Do Ickan (Gałacza, Jass, Bukaresztu), Kozowy, Radowiec, Kimpolunga, Suczawy
6·15	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamcze, Podwysokiego
—	6·45	Do Ickan, Körösmezö, Husiatyna, Nowosielitzy, Berhomethu, Radowiec, Suczawy
8·40	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
—	8·50	Do Janowa
—	8·55	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Mezö Laborcz, (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Stróże przez Przemyśl i przez Tarnów
—	9·20	Do Skolego, Kałusza, Chyrowa
—	9·25	Do Sokala, Rawy ruskiej, Bełzca Jarosławia
—	10·05	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
—	10·45	Do Ickan (Jass, Gałacza, Bukaresztu), Kozowy, Sopowa, Serethu
1·55	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego
2·08	—	Do Podwołoczysk (Kijowa Odessy), Brodów z dworca Podzamcze
2·40	—	Do Czerniowiec Kałusza, Husiatyna, Körömözö, Serethu, Ickan (Jass, Gałacza Bukaresztu)
2·50	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rawy ruskiej przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów
—	3·05	Do Stryja
—	4·40	Do Jarosławia.
—	6·45	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Mezö Laborcz (Pesztu)
—	7·05	Do Sokala Rawy ruskiej.
—	7·25	Do Tarnopola z dworca głównego.
—	7·30	Do Ławocznego, (Munkacsa, Pesztu) Chyrowa, Kałusza.
—	7·47	Do Tarnopola z dworca Podzamcze.
—	7·48	Do Janowa
—	10·30	Do Ickan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu) Husiatyna, Kałusza, Szeparowicz, Ku Nowosielitzy, Berhomethu, Serethu, Radowiec, Kimpolungu, Suczawy.
10·50	—	Do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina) Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza (przez Przemyśl) Jasła, Chabówki, Orłowa (przez Rzeszów), Chabówki, Orłowa (przez Tarnów), Rozwadowa
—	11·00	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec. Husiatyna.
—	11·27	Do Podwołoczysk i Brodów z dworca Podzamcze, Kopyczyniec, Husiatyna.

UWAGA: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut, a mianowicie 12 godz. w czasie środkowo-europejskim, - 12 godzinie 36 minut czasu lwowskiego.

Nocne godziny od 6 wieczór do 5·59 rano objęte są **tłustemi** ramkami. — Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

Cennik
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 23 grudnia 1897.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	211	50	214	50
Kol. Lwów.-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	292	—	296	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	385	—	395	—
„ kred. gal. po 200 zł. w. a.	200	—	210	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200	—	210	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron wa.	260	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 zł.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	—	110	70
„ „ 4½% „ los w 50 l.	100	—	100	7
„ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	60	97	30
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	100	70	101	40
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	98	—	98	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	97	30	98	—
4% los w 56 lat	96	60	97	3
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	98	10	98	80
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	50	—	—
„ „ 4½% (3. em)	100	30	101	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	97	50	98	20
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	103	—	—	—
„ „ 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	97	80	98	50
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	96	60	97	3
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	27	50	29	50
„ Stanisławowa	45	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	65	5	75
Napoleond'or	9	52	9	62
Pół imperyał	9	51	9	61
Rubel rosyjski srebrny	120	—	125	—
„ „ papierowy	127	30	128	50
100 marek niemieckich	59	80	59	20

bez kuponów

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21 grudnia 1897.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	101.05	101 25
luty-sierpień	101.05	101.25
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	101.05	101 25
kwiecień-październik	101.05	101.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	159.50	160.50
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	143.—	144.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	159.—	160.—
„ „ 1864 po 100 zł.	188.—	189.—
„ „ 1864 po 50 zł.	188.—	189.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	151.45	152 45
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	121 45	121 65
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc.	101 65	101 85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.15	100.15
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.10	121.—
„ za 200 zł. mk 5¾ pr. (ostemp. akcye)	252.—	254.—
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	127.75	128 75
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.10	100.—
Kol Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 prc.)	212.75	213.75
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.20	114.—
„ w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	99 65	100 65
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	100.—	100 50
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	99.—	99.50
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99 15	100 15
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99 40	100.40
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc.	120 10	121.10
C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 prc.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	100.60	101 60
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	101.10	102 —
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	139.25	140.—
„ poż. premiowa za 100 zł.	153.—	154.—
„ „ „ za 50 zł.	152.50	153.50
D. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 prc.	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.—	97.90
E. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	129.—	130.—
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 prc.	107.50	109.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	97.50	98.50
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 prc.	103.50	104.—
Galic. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 kor. 4 pr.	97 30	98.30
„ oblig. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97 30	98 30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 prc.	95.75	96.25
Renta włoska za 100 kor. 4 prc.	—.—	—.—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	37.25	38 25
Tureckie obl. prem. kolej. za 400 frank.	59.20	59.50
F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 lat 4½ prc.	—.—	—.—
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	98.40	99.40
„ „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	116.75	117.75
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	117.75	118 50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	104 —	105.—
„ „ „ „ los. 4 pr.	96 25	96.75
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.—	111.—
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	100 10	101.—
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.25	97.50
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.—	97.80
„ „ „ „ 4 pr. stare	98.—	98.75
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	96.75	97 —
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.70	101.70
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.15	103.15
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	—.—
Banku kraj. los. 57½ lat za 200 kor. 4 pr.	98.25	99.25
„ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
Austro węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.10	101.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	—.—	—.—
G. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	108.50
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	116.75	117.50
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100 50	101 50
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100 50	101 50
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101 50	102.50
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100 50	101 50
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	92.75	93.75
Kolei Lwow-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.65	99.65
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.25	99 75
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108 20	109 20
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.10	109.10
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.60	99.60
H. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.70	7.10
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	200.50	201 50
Clary 40 zł. mk.	59.—	60.—
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	156.—	158 —
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	30.50	31.50
Losy m. Krakowa 20 zł.	28.—	29.—
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	23.25	24.25
Palffy 40 zł. mk.	60.—	61.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	19.—	20.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	9 20	10.—
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	25.50	26 50
Salma 40 zł. mk.	74.50	75.50
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	30.25	31.25
St. Genois 40 zł. mk.	79.—	80.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	48 —	—.—
„ m. Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	149.—	153.—
„ „ „ 50 zł. 4 pr.	72.—	76.—
Waldstein 20 zł. mk.	57 —	60.—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo austr. 120 zł.	160.50	161.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	1399 50	1400 50
Zakł. kred. dla handlu i przem.	350.20	350.70
Węg. banku kredyt. 200 zł.	377 60	378.60
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	760.—	770.—
Gal. banku hipot. 200 zł.	388.—	391 —
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	216.25	216 75
„ Austro-węg. 600 zł.	943 —	947.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	292.—	293 —
Czesk. banku związk. 100 zł.	132.50	133.50
Živnostenska banka 100	128.—	128 50
K. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kol. lok. (akc. pierwsz. 200 zł.	207.—	212.—
„ „ „ (akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3405.—	3415.—
Kołomyj. kol. lokal. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	293 —	294.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196 —	200.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	334 25	334 75
„ węgier. galicyj. I. 200 zł.	211 50	212.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk	439 —	441.—
L. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	283 —	285 —
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	129.75	130.25
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	677 —	681 —
Schodnicy 500 kor.	580 —	590.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł	167 25	168.25
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	59.—	59.10
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr	120.10	120 25
Paryż za 100 fran.	47.57.5	47.65
Petersburg za 100 rubli 6 pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	45.45	45.55
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47 32.5	47.40
N. Waluty.		
Dukat cesarski	5.71	5.73
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	9.53	9·54
20-markówka	11.79	11.86
Rossyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58 92.5	59.—
Włoskie banknoty za 100 lir	45.55	45 65
Ruble	1.28.75	1.28.25

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 5026 (10052 1—3)

W dniach 29 marca 1898 i 29 kwietnia 1898 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna licytacya realności w Sadzawce położonej wyk. hip. l. b. 166 ks. gr. gm. Sadzawka objętej na zaspokojenie pretensyi Josla Reicha w kwocie 30 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 106 zł.

Wadyum 10 zł. a. w

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Andermana.

Protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 19 września 1897.

L. 13360 (9992 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zalicz. w Chrzanowie do Tomasza i Elżbiety Chucherków w kwocie 180 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 stycznia i 17 lutego 1898 o god. 9 rano egzekucyjna licyt. całej realności pod lwh. 159 w Karniowicach położonej Tomasza i Elżbiety Chucherków własnej.

Cena wywołania 260 zł.

Wadyum 26 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego.

Chrzanów, dnia 3 listopada 1897.

L. 15170 (9991 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zniesienia spólnej własności realności pod lk. 22 w Trzebini położonej lwh. 122 ks. gr. gm. kat. Trzebinia objętej, obecnie Frajni Grünerowej, względnie tejże nieobjętej masy spadkowej w 1/4 części, zaś Leiby Steinbergera w 3/4 częściach własność stanowiącej, odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 stycznia i 17 lutego 1898 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya całej realności pod lwh. 12 w Trzebini położonej obecnie Frajni Grünerowej względnie tejże nieobjętej masy spadkowej w 1/4 części, zaś Leiby Steinbergera w 3/4 częściach własnej.

Cena wywołania 234 zł.

Wadyum 23 zł. 40 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński z substytucyą adw. dr. Kremera.

Chrzanów, dnia 6 listopada 1897.

L. 15568 (9990 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Abe i Freindli Fleischerów do Józefa Floryana w kwocie 23 zł. 34 ct. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 stycznia i 17 lutego 1898 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya 2/8 części realności pod lwh. 100 w Trzebini położonej Józefa Floryana własnej.

Cena wywołania 68 zł. 75 ct.

Wadyum 7 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego.

Chrzanów, dnia 17 listopada 1897.

L. 13983 (9989 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do Jana i Franciszki Madejów w kwocie 125 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 stycznia i 17 lutego 1898 o godzinie 9 rano egzekucyjna licyt. całej realności pod lwh. 83 w Trzebinie położonej Jana i Franciszki Madejów własnej.

Cena wywołania 360 zł.

Wadyum 36 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer z substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego.

Chrzanów, dnia 3 listopada 1897.

L. 11435 (10008 2—3)

Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym Sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy realności Jędrzeja Ryznera pod Nr. k. 59 whl. 17 gm. Przeworsk na pokrycie wierzytelności Herscha Berla Feldmanna z Przeworska w dniach 26 stycznia 1898 i 28 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 rano

Cena wywołania 401 zł. 50 ct.

Wadyum 40 zł. 15 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, dnia 17 października 1897.

L. 10786 (9972 2—3)

C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie w likwidacyi w resztującej kwocie 60 zł. a. w. z pn. odbędzie w tym Sądzie dnia 27 stycznia 1898 i dnia 3 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności objętej wykazem 53 ks. gr. gm. kat. Frycowa wedle poz. 1 karty własności do dłużników Maryanny z Nowaków Ogórkowej i Antoniego Ogórka po połowie należącej

Cena wywołania 225 zł.

Wadyum 23 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można registraturze tego Sądu.

Nowy Sącz, dnia 10 listopada 1897.

L. 5214 (9997 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jaworznie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 198 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 653 gm. kat. Jaworzno objętej dłużników małż. Józefa, Ignacego, Piotra, Stanisława i Jana Kapuścików własnej we dwóch terminach, mianowicie dnia 28 stycznia i 28 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wirrzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Kazimierz Wilusz w Jaworznie.

Cena szacunkowa wynosi 599 zł. 59 ct.

Wadyum 59 zł. 96 ct.

Jaworzno, dnia 20 listopada 1897.

L. 16125 (9986 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu czyni wiadomem, że celem zaspokojenia zaległego podatku w kwocie 137 zł. 4 ct. a. w. z pn odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 24 lutego 1898 i 24 marca 1898 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem przymusowa publiczna sprzedaż należącej do dłużników Herscha Kesslera i Benjamina Kesslera realności pod lk. 421 w Tarnopolu położonej, lwh. 201 tejże gminy objętej z tem, że realność ta na drugim terminie, jeżli wartości szacunkowej osiągnąć nie można będzie, także niżej tej wartości sprzedaną zostanie.

Ceny wywołania wynosi 381 zł. 43 ct.

Wadyum wynosi 38 zł. 41 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Binder w Tarnopolu.

Tarnopol, 11 grudnia 1897.

L. 7280 (10020 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zniesienia współwłasności realności whl. 723 gm. Brzeżany odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 12 w dniach 27 stycznia 1898 i 17 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności whl. 723 w Brzeżanach własność Anny Demczyszyn, Józefa Ławrowskiego, Tekli Ławrowskiej, Jana Ławrowskiego, Maryi Ławrowskiej po 1/7 części, a Mikołaja Ławrowskiego w 2/7 częściach stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 271 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 27 zł. 10 ct.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności na realności ciężące przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna, o ileby te wierzytelności w miedzyczasie nie zostały extabulowane.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w Sądzie tutejszym.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony interesowane, a wierzycieli, którzyby dopiero pod 17 grudnia 1894 jako dniu wystawienia extraktu tabularnego hipotekę uzyskali lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Czajkowskiego ze substytucyą p. adw. dr. Schenkera jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany 23 października 1897.

L. 7777 (10036 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 250 zł. i 90 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 31 stycznia 1898 i dnia 28 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności wyk. hip. l. 206 ks. gr. gm. kat. Winniki objętej dłużnika Jana Kozaka własnej.

Cena wywołania 626 zł.

Wadyum 62 zł. 60 ct.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Winniki, dnia 28 października 1897.

L. 7757 (10030 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 1 lutego 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 marca 1898 nawet poniżej ceny szacunkowej licytacya realności l. kon 32 według whl. 47 gminy kat. Baryłów Daćka Dołajczuka własnej na rzecz Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie.

Cena wywołania za pierwszą 3000 koron, zaś za drugą 100 koron

Resztę warunków, akt opisania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratora p. Leona Holzera c. k. notaryusza w Łopatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 30 października 1897.

L. 6681 (10033 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 28 rat po 13 rat 33 ct. a. w. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż Sądu dnia 18 lutego 1898 i dnia 18 marca 1898 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności whl. 15 ks. gr. gm. kat Dulcza wielka objętej Tomasza Waryasa i śp. Maryi z Niżulskich Waryasowej własnej.

Cena wywołania wynosi 1467 zł.

Wadyum 147 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Władysław Krasicki c. k. notaryusz w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 28 września 1897.

L. 8091 (10011 2—3)

Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tutejszym Sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy realności Jakóba Holeszycera whl. 396 gm. Kanczuga na pokrycie wierzytelności Jetti Bachner w dniach 24 lutego 1898 i 24 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 278 zł.

Wadyum 27 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, dnia 27 lipca 1897.

L. 19559 (9983 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwot 57 zł. 50 ct., 57 zł. 50 ct., 57 zł. 50 ct. i 506 zł. 61 ct. a. w. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Gerschona Pluskera Mortka własnej w Kołomyi pod Nr. 509 położona wyk. hip. l. 665 ks. gr. dla V. dz. miasta Kołomyi objętej w dwóch na dzień 24 stycznia 1898 i 28 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 1477 zł. 22 ct. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupna mający obowiązanym będzie kwotę 147 zł. 70 ct. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którzyby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Kraśnickiego z substytucyą adw. dr. Landaua został ustanowionym wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 4 grudnia 1897.

L. 6705 (9994 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zniesienia współwłasności realności lwh. 131 ks. gr. gminy Winiary objętej odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 3 lutego i 4 marca 1898 godz. 10 z rana egzekucyjna licytacya realności lwh. 131 ks. gr. gm. kat. Winiary objętej Franciszka Zająca, Anny Sewerynowej i Katarzyny Kudasowej każdego w 1/3 części własnej.

Cena wywołania 393 zł.

Wadyum 39 zł. 30 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p Jan Głaser zastępca c. k notaryusza ustanowiony w Dobczycach.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 11 listopada 1897.

L. 7450 (9995 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi 25 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 7 lutego i 8 marca 1898 o 10 godzinie rano egzekucyjna licytacya 1/4 części realności lwh 390 ks. gr. gm. kat. Dobczyce objętej dłużniczki Magdaleny Paluch własnej.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł. a. w.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Jana Glasera zastępcę c. k. notaryusza w Dobczycach.

C. k Sąd powiatowy.

Dobczyce, 17 listopada 1897.

L. 9657 (10006 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Mielcu w kwocie 90 zł odbędzie się w gmachu sądowym dnia 7 lutego i 14 marca 1898 i 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż 1) realności objętej wyk. hip. l. 52 gm. Mielec, 2) 2/8 części realności lwh. 49 gm. Mielec i 3) 2/3 części realności wyk. hip. l. 53 gm. Mielec objętej dłużniczki Antoniny Ryniewiczowej własnej.

Cena wywołania 246 zł., 254 zł. 20 ct i 120 zł.

Wadyum dziesiąta część ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Brandt.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi hipoteczne, akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, 22 listopada 1897.

L. 12619 (10035 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ogłasza, że w tymże Sądzie odbędzie się dnia 31 grudnia 1897 o 9 przed południem relicytacya realności pod Nr. 403 w Niżniowie położonej wyk. hip. l. 1308 księgi gruntowej Niżniów objętej Altera Schostika i Blimy Schostikowej własnej na zaspokojenie pretensyi Markusa Biederberga w kwocie 452 zł. 38 ct. z pn. powyżej a nawet poniżej ceny szacunkowej 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Tłumacz, 13 grudnia 1897.

L. 11172 (10027 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 25 stycznia 1898 i dnia 28 lutego 1898 o godz. 10 rano w c. k. Sądzie powiatowym w Dąbrowie odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 118 ks. gr. gm. Bolesław objętej Jana Ankiewicza, Piotra Ankiewicza, Tekli Ząbek, małol. Maryanny Bernat i Zofii Szczygieł własnej na rzecz Macieja Seweryna jako cessyonaryusza Bronisławy Początek celem zaspokojenia sum dwa razy po 1/10 części ze sumy 166 zł. $66^{2}/_{3}$ ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 386 zł. 13 ct.

Wadyum 39 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa 29 sierpnia 1897.

L. 8215 (10029 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 26 stycznia 1898 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 23 lutego 1898 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 136 według wyk. hip. 35 ks. gr. gminy Uherce niezabitowskie Fedka Czorneńkiego własnej na rzecz Banku wzajemnych ubezp. „Slavia" pto 400 zł. z pn.

Cena wywołania 2133 zł.

Wadyum 213 zł. 30 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Ozarkiewicza w Gródku.

Gródek, 8 sierpnia 1897.

L. 6583 (10028 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia zaległych rat z pożyczki 5000 zł. i reszty kapitału 4725 zł. 84 ct odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 3 lutego i 3 marca 1898 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 10 i 30 ks. gr. gm. kat. Dziekanowice objętych Marcina Dziewońskiego własnych.

Cena wywołania realności lwh. 10 objętej stanowi kwota 6267 zł.

Wadyum 626 zł. 70 ct., zaś cena wywołania realności lwh. 30 objętej kwota 3285 zł. Wadyum 328 zł 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. Jana Glasera substytuta c. k. notaryusza w Dobczycach.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, 17 października 1897.

L. 6806 (10034 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 45 zł. 76 ct. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż Sądu dnia 4 lutego 1898 i dnia 11 marca 1898 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności whl. 45 ks. gr. gm. kat. Podlesie objętej dotąd na imię ś. p. Katarzyny z Burych Walasowej zaintabulowanej.

Cena wywołania wynosi 460 zł.

Wadyum 46 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sąd.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Władysław Krasicki c. k. notaryusz w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, 20 października 1897.

L. 34674 (9975 3—3)

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Brodach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od rzeźi bydła i wyrębywania mięsa tudzież od wyszynku wina, moszczu winnego i owocowego w obok poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1898 z milczącem przedłużeniem kontraktu na drugi i trzeci rok t. j. na lata 1899 i 1900 lub bezwarunkowo na przeciąg trzech lat od 1 stycznia 1898 do końca grudnia 1900 odbędzie u podpisanej c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego publiczna licytacya za pomocą ustnych i pisemnych nadaży w dniu obok poszczególnionym.

Pisemne oferty mają być dokładnie według przepisanej formy sporządzone znaczkiem stemplowym na 50 ct. zaopatrzone i najpóźniej do godz. 2 po południu w dniu poprzedzającycym licytacyę do rąk Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Brodach osobiście oddane, lub pocztą z podaniem na kopercie przedmiotu dzierżawy i dnia licytacyi nadesłane.

Chcący brać udział w licytacyi musi 10% ceny wywołania jako wadyum w gotówce lub papierach wartościowych według kursu do pisemnej oferty dołączyć, względnie przy ustnej licytacyi do rąk komisarza przeprowadzającego licytacyę złożyć.

Bliższe warunki licytacyjne i miejscowości do pojedynczych okręgów dzierżawnych należące można przeglądnąć w godz. urzędowych w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Brodach lub też we wszystkich nadzorach straży skarbowej brodzkiego okręgu skarbowego.

Zauważa się że w myśl §. 2 i 10 ustawy krajowej z dnia 15 kwietnia 1894 Dz. u. kraj. Nr. 33 obowiązany jest każdy dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału krajowego dodatek krajowy od podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30% jak długo ten dodatek istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego uiszczać 30% czynszu dzierżawnego.

Zmiana tego dodatku krajowego ma ten sam skutek co zmiania taryfy podatku spożywczego.

L. porząd.	Siedziba okręgu dzierżawnego	Klasa taryfy	Wydzierżawić się mające prawo poboru podatku spożywczego	Cena wywołania rocznego czynszu				Wadyum 10%				Licytacya odbędzie się	Uwaga
				mięsa		wina		mięsa		wina			
				złr.	ct	złr.	ct	złr.	ct.	złr.	ct		
1	Złoczów	2 i 3	mięsa	12347	—	—	—	1233	—	—	—	w c. k. Dyrekcyi okręgu skarb. w Brodach od godz. 9 rano do 1 popoł. 27 grudnia 1897.	Telegraficzne oferty nie będą uwzględnione
2	Złoczów		wina	—	—	1906	—	—	—	191	—		

Brody, dnia 17 grudnia 1897.

L. 12806 (9953 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Sanokn podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Maryi 2 v. Kędra w kwocie 11 zł. 36 ct. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 24 w dniach 23 grudnia 1897 i 24 stycznia 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż niewydzielonej piątej części realności pod Nr. 65 w Zagórzu wedle wyk. hip. l. 107 księgi gruntowej gminy Zagórz własność Maryi Kotlarzowej stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 139 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 14 zł.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w Sądzie tut.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze, w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. A. Afendy ze substytucyą pana adw. dr. Gawła jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Sanok, 16 listopada 1897.

L. 6502 (9988 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu ogłasza, iż celem wydobycia pretensyi Jakóba Stottera w sumie 48 zł. 47 ct. a. w. z pn. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 1 i 29 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności lwh. 47 w Wróblówce położonej Stanisława Kuczka własnej.

Cena wywołania 1700 zł.

Wadyum 170 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Czarny Dunajec, 8 października 1897.

L. 11156 (10017 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie w kwocie 25 zł. 44 ct. z pn. odbędzie się dnia 14 stycznia 1898 i dnia 23 lutego 1898 każdym razem o godz. 10 rano w tym Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż lwh. 805 ks. gr. gminy Besko objętej Wincentego Szutankiewicza własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 43 zł.

Wadyum 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyi, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Rymanów, 30 listopada 1897.

L. 18859 (9987 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Nowosądeckiej Kasy oszczędności w kwocie 160 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. l. 43 gm. Krasne objętego wedle karty B. poz. I. dłużnika Józefa Jawora własnego w dwóch terminach mianowicie w dniu 20 stycznia 1898 i w dniu 21 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 475 zł. a. w.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip. tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 18 listopada 1897.

L. 11065 (10016 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie w kwocie 101 zł. z pn. odbędzie się dnia 12 stycznia 1898 i dnia 17 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 rano w tym Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 513 ks. gr. gminy Besko objętej własność Feśka Zabiaka stanowiącej.

Ceną wywołania jest kwota 1527 zł 50 ct. a. w.

Wadym 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyi, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów, 30 listopada 1897.

L. 13263 (9993 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do Joanny Weseckiej w kwocie 1800 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 stycznia i 17 lutego 1898 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya całej realności pod lwh. 14 w Chełmku położonej Joanny z Szenderów Weseckiej własnej.

Cena wywołania 3040 zł.

Wadyum 304 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Gaszyński z substytucyą adw. dr. Kremera.

Chrzanów, 3 listopada 1897.

L. 19624 (9984 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 949 zł. 91 ct. a. w. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Jojny Landauer i Josla Icka Kerker własnej w Kołomyi położonej wyk. hip. l. 142 ks. gr. dla II. dzel. miasta Kołomyi objętej w dwóch na dzień 11 stycznia 1898 i 15 lutego 1898 każdym razem o godzinie 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 803 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupna mający obowiązanym będzie kwotę 80 zł. 30 ct. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Staubera z substytucyą adw. dr. Hullesa został ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 13 listopada 1897.

L. 111197 (10061 2—3)

C. k. Namiestnictwo rozpisuje niniejszem rozprawę ofertową, celem wydzierżawienia restauracyi, kawiarni i cukierni w domu zdrojowym w Krynicy na lata 1898, 1899 i 1900.

Formalne oferty ostemplowane marką na 50 ct. w których oferent winien podać wysokość ofiarowanego czynszu rocznego w cyfrach i słowach i stwierdzić, że znane mu są dobrze warunki licytacyjne i że im się bezwarunkowo poddaje, mogą być wnoszone do godz. 12 w południe dnia 10 stycznia 1898 do Departamentu sanitarnego ces. król. Namiestnictwa.

Do oferty winno być dołączone 10% wadyum w gotówce, względnie w książeczce kasy oszczędności od ofiarowanego czynszu dzierżawnego, względnie dowód złożenia tego wadyum w c. k. głównej Kasie krajowej we Lwowie, lub też w c. k. Kasie prowentowej w Krynicy.

Bliższe warunki dzierżawy są do przejrzenia w Departamencie VIII. 2 A. u c. k. radcy rachunkowego p. Mieczysława Komarnickiego.

C. k. Namiestnictwo zastrzega sobie wolny wybór między ubiegającymi się o tę dzierżawę.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 18 grudnia 1897.

L. 15392 (10050 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa kredytowego w Borszczowie w kwocie 59 zł. 30 ct. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż realności dłużnika Petra Borejki syna Ilka własnej, wyk. hip. l. 10 gm. kat. Gusztyn objętej w drodze publicznej licytacyi, która odbędzie się w Sądzie tutejszym dnia 19 stycznia 1898 i dnia 22 lutego 1898 o godz. 10 rano.

Przy pierwszym terminie realność ta jedynie za cenę szacunkową lub wyżej, przy drugim terminie także poniżej tej ceny będzie sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 185 zł.

Wadyum wynosi 18 zł. 50 ct.

Dla wszystkich, którzyby po dniu 10 września 1897 prawa do hipoteki sprzedać się mającej realności uzyskali lub uchwały licytacyjnej i późniejszych w czas albo wcale nie otrzymali, ustanowiony kuratorem adw. dr. Dorundiak w Borszczowie.

Wyciąg hipot., akt szacunkowy i dalsze warunki licytacyi wolno przeglądnąć w tus. registraturze.

Borszczów, dnia 29 października 1897.

L. 9628 (10015 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, ze na zaspokojenie wierzytelności Joela Feigenbauma w kwocie 200 zł. odbędzie się w dniu 26 stycznia 1898 i w dniu 2 marca 1898 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż całej realności whl. 96 ks. gr. gm. Nockowa objętej dłużnika Antoniego Szeinera własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3840 zł.

Wadyum 384 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został dr. Friedberg w Dębicy.

Ropczyce, 30 września 1897.

L. 4517 (10058 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Herscha Greinera w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 397 gm. kat. Jabłonów objętej dłużnika Icka Gläsera własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 26 stycznia 1898 i dnia 28 lutego 1898 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wincenty Markiewicz w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 165 zł. w. a.

Peczeniżyn, 7 grudnia 1897.

L. 3154 (10054 1—3)

Dnia 19 stycznia i dnia 19 lutego 1898 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż następujących w księdze grunt. gm. kat. Zawoja na imię egzekutki Franciszki ze Świstków Smyrakowej zaintabulowanych posiadłości a mianowicie: a) całej posiadłości lwh. 1819, b) 1/4 części posiadłości lwh. 1822, c) 2/4 części posiadłości lwh. 1823 i d) 6/84 części posiadłości lwh. 1843 objętych na 151 zł. 78 ct. oszacowanych celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzysz. pożyczkowego „Wzajemna pomoc" w Makowie w kwocie 65 zł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa.

Wadyum 16 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Werner adwokat w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 2 lipca 1897.

L. 9733 (10051 1—3)

W dniach 21 stycznia 1898 i 22 lutego 1898 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna licytacya połowy realności w Delatynie pod lk. 166 położonej wyk. hip. lb. 139 ks. gr. gminy Delatyn objętej na zaspokojenie pretensyi Luzera Stangera przeciw Michałowi Kłymiuk w kwocie 10 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 101 zł.

Wadyum 10 zł. 10 ct. a. w.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Berlsteina.

Protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny, oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 30 września 1896.

L. 40019 (10042 1—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności dr. Jakóba Drobnera w kwocie 1500 zł. z pn. w dniu 31 stycznia 1898 i w dniu 7 marca 1898 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności lk. 7 dz. V. w Krakowie położonej lwh. 876 objętej Mateusza i Józefy małż. Wilczyńskich własnej.

Cena wywołania wynosi 7020 zł.

Wadyum 702 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Cseszn ak, zastępcą adw. dr. Tomik.

Kraków, 5 listopada 1897.

L. 2246 (10053 1—3)

Dnia 12 stycznia i dnia 16 lutego 1898 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 273, 210/2940 części realności lwh. 351, 15/90 części realności lwh. 407 i 6/96 części realności lwh. 449 ks. gr. gm. kat. Biała objętych Bernarda Schanzera własnych na 1521 zł. 99 ct. oszacowanych celem zaspokojenia pretensyi Wolfa Goldbergera w kwocie 300 zł. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa.

Wadyum 153 zł. w. a.

Kurator niewiadomych wierzycieli p. Aleksander Paczoski c. k. notaryusz w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 23 czerwca 1897.

Konkursa.

(10019 3—3)

C. k. Starostwo w Przemyślanach poszukuje rutynowanego dyetaryusza obznajomionego z prowadzeniem ekspedytu i registratury za wynagrodzeniem miesięcznem od 30 do 35 zł.

Podania własnoręcznie napisane zaopatrzone świadectwami należy wnieść do c. k. Starostwa w Przemyślanach do 31 grudnia bież. roku.

Przemyślany, 18 grudnia 1897.

L. 864 (10062 1—3)

KONKURS

na posadę sekretarza gminnego z pensyą roczną 400 zł. aw. a to w pierwszym roku tylko prowizorycznie, zaś w następnych latach gdy wszystkim wymogom w tym zawodzie odpowiadać będzie, zostanie stale zatwierdzonym.

Ubiegający się o tę posadę winni swe podania w nieprzekraczalnym terminie do 31 stycznia 1898 wraz z świadectwami kwalifikacyi i odbytej praktyki w tym zawodzie na ręce Zwierzchności gminy wnosić.

Zwierzchność gminy Jagielnica miasteczko dnia 20 grudnia 1897.

Józef Konoł
naczelnik gminy.

Upadłości.

L. 3666 (10046)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza, że ustanowił komisarzem konkursowym dla masy konkursowej Schaji Bedrykowieckiego i Schuiima Liebergalla kupców w Skale, w miejsce dotychczasowego Michała Nowackiego byłego ck. sędziego powiatowego w Borszczowie, Józefa Reicherta ck. sędziego powiatowego w Borszczowie.

Tarnopol. 27 listopada 1897.

Kuratele.

L. 11113 (10013 2—3)

Agnieszka Iżowska z Sieteszy uznana za umysłowo chorą.

Kuratorem ustanowiono Jakóba Iżowskiego.

C. k. Sąd powiatowy

Przeworsk, 30 listopada 1895.

L. 3374 (10014 2—3)

Agata Kostka z Nowosielec uznana za umysłowo chorą, kuratorem ustanewiono Jana Sowę z Nowosielec.

C. k. Sąd powiatowy.

Przeworsk, 11 kwietnia 1896.

L. 6942 (10032 1—3)

Antoni Cwynar z Markowy uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono dlań Jakóba Czesnara z Markowy.

C. k. Sąd powiatowy

Przeworsk. 30 czerwca 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. (10060 1—3)

Pan Józef Howorka emeryt. radca sądu krajowego wpisany uchwałą naszą z 3 września 1897 do l. 1012 na listę adwokatów z siedzibą w Bóbrce, zaniechał zamiaru osiedlenia się tamże i osiedla się w Lubaczowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, 18 grudnia 1897.

L. 6613 (9946 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Andres, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 15 stycznia 1897 l. 255 kuratorowi w Zborowie dr. Naglerowi doręczoną została.

Zborów, 17 sierpnia 1997.

L. 5589 (10041)

Obwieszczenie

o przedkładaniu fasyi do podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1898.

W myśl §§. 138 i 202 ustawy z dnia 25 października 1896 d. u. p. Nr. 220, względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonawczego do działu III. oraz artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania fasyi w celu wymiaru na rok 1898 podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego termin do 31 stycznia 1898.

Co do obowiązku opłaty tych podatków i przedkładania dotyczących fasyi zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i moralne pobierające dochód określony w §. 124 powołanej ustawy z wyłączeniem osób wymienionych w §. 125.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 600 zł. obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w takim razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) po nad 600 zł. rocznie obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianej fasyi już na skutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

Obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy jednak tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne wymienione w §. 153 ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający, 600 zł. rocznie przenosi z wyłączeniem jednak osób wymienionych w §. 154 ustawy, oraz w artykule XVII. przepisów wprowadczych.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 1000 zł., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli za wezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej

Osoby z dochodem rocznym po nad 1000 zł przedłożyć winny wspomnianą fasyę już na skutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

Czynne i bierne prawo poboru do komisyi szacunkowych przysługiwać będzie w roku 1898 według §. 181 ustawy tylko tym osobom, które fasyę do podatku osobisto-dochodowego w terminie na wstępie zakreślonym t. j. najpóźniej do 31 stycznia 1898 przedłożą.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzania fasyi określają co do podatku rentowego §§. 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III., zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§. 156, 171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33 względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie.

Do odbierania wspomnianych fasyi powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Do do osób moralnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba moralna ma siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1898 w jednym z krajów w Radzie państwa reprezentowanych, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu lub podatkowi osobisto dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§. 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1898 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 600 zł. Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub osobisto-dochodowego ukrócenia lub zatajania podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243 oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentow, którzy fasyę do wymiaru na rok 1898 podatku rentowego lub osobisto-dochodowego zeznać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyi do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczania w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15 grudnia 1897.

Korytowski.

Оповіщене

о предкладаню фасий до податку рентового і податку особисто-доходового на рік 1898.

Згідно з постановами §§. 138 і 202 закона з дня 26 жовтня 1896 Ч. 220 В. з. д., як також артикулів 18 і 21 розпорядженя виконавчого до III части як ї артикули 29 і 43 розпорядженя виконательного до IV части згаданого закона визначає ц. к. краєва Дирекция скарбу до предкладаня фасий в цїли вимірюваня податку рентового і податку особисто-доходового на рік 1898 речинець до 31 сїчня 1898.

Що до обовязку оплачуваня тих податків і предкладаня дотичних фасий, звертає ся увагу на слїдуючі постанови:

1. До оплачуваня податку рентового обовязані суть всї особи фізичні і правні, котрі побирають дохід означений близше в §. 125 згаданого закона, з виключенем тих осіб, о котрих говорить ся в §. 125.

Особи, котрих лучний дохід (з всїх жерел) не виносить річно висше над 600 злр. обовязані суть до предкладаня фасий в цїли вимірюваня податку рентового лиш в тім разі, єсли зістанут до того завізвані через власть податкову індивидуально (окремо).

Особи, котрих дохід лучний (з всїх жерел) річно виносить річно висше над 600 злр. обовязані суть до предложеня згаданої фасиї уже на скуток нинїшного оповіщеня без взгляду на висоту доходу підлягаючого податкови рентовому як також без взгляду на тоє, чи їх до предложеня фасиї власть податкова завізвала чи нї.

Обовязок предкладаня фасиї в цїли вимірюваня податку рентового, дотичить однаковож тільки тих доходів, підлягаючих тому податкови, до котрих не відносять ся постанови §. 133 згаданого закона що до стяганя і відвоженя податку рентового через довжника, котрий виплачує дотичний дохід.

До оплати податку особисто-доходового обовязані суть всї ті особи фізичнї вказані в §. 153 закона, котрих дохід підлягаючий тому податкови переносить річно 600 злр. з виключенем осіб вказаних в §. 154 закона, як також в артикулї XVII. преписів впроваджаючих той закон в жите.

Особи, котрих дохід не виносить висше над 1000 злр. обовязані суть до предложеня фасиї в цїли вимірюваня податку особисто доходового тільки в такім разі, єслиби їх до того індивидуально (окремо) завізвала власть податкова, або предсїдатель комісиї шацункової.

Особи, цотрих дохід виносить висше над 1000 злр., мають предложити згадану фасию без взгляду на тоє, чи їх до того завізвано чи нї.

Право вибираня і вибиральности до комісий шацункових в 1898 р. прислугувати буде після §. 181 закона лиш тим особам, которі предложуть фасиї в речинци вказанім висше с. е. найпізнїйше до 31 сїчня 1898.

2. В який спосіб числить ся дохід і як належить списувати фасиї, вказують що до податку рентового §§, 128 — 130 і 138 закона і артикули 13 до 16 і 20 розпорядженя виконательного до III части, а що ся тичить податку особисто-доходового §§. 156 до 171 і 202, закона як також артикули 32 і 33 взглядно 3 — 28 преписів виконательних до IV части згаданого закона.

Так фасиї в цїли вимірюваня податку рентового, як і до виміру податку особисто-догодового, предкладати можна або писменно, на приписаних до того друках або також подавати устно до протоколу у властивих властий податкових. Потрібні друки будуть видавані сторонам інтересованим безплатно.

До підоймованя повисших фасий покликана єсть в загалї власть податкова I-ой настої, в которої окрузї особа до оплачуваня податку рентового або особисто-доходового обовязана, тревало мешкає.

Що до осіб правничих обовязаних до оплачуваня податку рентового, покликана єсть до принятя дотичної фасиї та власть податкова I-ої настої, в которої окрузї особа правнича ся знаходить.

Виїмки з під тих приписів що до податку рентового вказують уступи 2 і 3 §. 132, а що до податку особисто-доходового уступи 2 і 3 §. 176 закона.

Особи, которі в часї текучого 1898 р. поселють ся (замешкають) в однім з країв заступлених в Радї Державной, а посїдають дохід підлягаючий податкови рентовому або податкови особисто-доходовому обовязані будуть по мисли §§. 145 і 228 закона донести о тім податковій власти в речинци 14-дневім по замешканю и долучити приписану фасію.

Тоє самоє мають здїлати особи, которі в р. 1898 одержуть побори сталї, єсли тії виносять висше над 600 злр.

Особи тії мають доповнити того обовязку найпізнїйше в днях 14 по одержаню дотичних поборів.

Хто того обовязку не доповнить, той стає ся винним провини затаєня податкового.

В яких дальших случаях податник обовязаний до оплати податку рентового або особисто-доходового допускає ся укороченя податку або затаєня тогож і яким карам він задля того підлягає, то вказують §§. 239 і 243 а також §ч. 241 і 244 закона.

Взиває ся податників, которі хотять зложити протоколярно фасиї до вимірюваня на рік 1898 податку рентового або особисто-доходового, аби в власнім інтересї як найскорше те зробили, щоби уникнути пізнїйшої глоти і непотрібної страти часу.

Тоє дотичить передовсїм фасий до податку особисто-доходового. Що до тихже уповажнено власти податкові, єслиби того заходила потреба, визначати податникам відновідні речинцї до устного заявлюваня фасий.

Де отже такі зарядженя видані зістануть — зволять інтересовані сторони в своїм власнім інтересї держати ся тих зарядженьь як найточнїйше.

Ц. к. краєва Дирекция скарбу

Львів, дня 15 студня 1897.

Коритовскі.

Kundmachung

betreffend die Einbringung der Bekenntnisse zur Rentensteuer und zur Personal-Einkommensteuer für das Jahr 1898.

In Gemässheit der §§. 138 und 202 des Gesetzes vom 25 Oktober 1896 R. G. Bl. Nr. 220 beziehungsweise der Artikel 18 und 21 der Vollzugsvorschrift zum III. Hauptstücke und der Artikel 29 und 43 der Vollzugsvorschrift zum IV. Hauptstücke diess Gesetzes wird zur Einbringung der Bekenntnisse zur Rentensteuer und zur Personal-Einkommensteuer für das Jahr 1898 der Termin bis zum 31 Jänner 1898 festgesetzt.

Bezüglich der Pflicht zur Entrichtung der erwähnten Steuern und der Einbringung der betreffenden Bekenntnisse wird Folgendes bemerkt:

1. Zur Einrichtung der Rentensteuer sind alle jene physischen und juristischen Personen verpflichtet, welche das im §. 124 des Gesetzes erwähnte Einkommen beziehen mit Ausnahme der im §. 125 genannten Personen.

Jene Personen, deren Gesammteinkommen (aus allen Einkommensquellen) den Betrag von 600 Fl. jährlich nicht überschreitet sind zur Einbringung des Bekenntnisses zur Rentensteuer nur in dem Falle verpflichtet, wen sie hiezu von der Steuerbehörde individuell aufgefordet worden sind.

Alle jene Personen dagegen, deren Gesammteinkommen mehr als 600 jährlich beträgt, haben das erwähnte Bekenntniss bereits in Folge dieser Kundmachung einzubringen, ohne Rücksicht auf die Höhe des der Rentensteuer unterliegenden Einkommens und ohne Rücksicht darauf, ob sie zur Einbringung des Bekenntnisses von der Steuerbehörde aufgefordert worden sind, oder nicht.

Die Pflicht zur Einbringung des Bekenntnisses zur Bentensteuer betrifft aber nur jene dieser Steuer unterliegenden Bezüge auf welche sich die Bestimmungen des §. 133 des Gesetzes, betreffend den Abzug und die Abfuhr der Rensensteuer von dem den fraglichen Bezug auszahlenden Schuldner, nicht beziehen.

2. Eintrichtung der Personal-Einkommensteuer sind alle jene im §. 153 des Gesetzes genannten physischen Personen verpflichtet, deren steuerpflichtiges Einkommen mehr als 600 Fl. jährlich beträgt, mit Ausnahme der im §. 154 des Gesetzes und im Artikel XVII. der Einführungsvorschrift erwähnten Personen.

Personen, deren Einkommen den Betrag von 1000 Fl. jährlich nicht überschreitet, sind zur Einbringung des Bekenntnisses zur Personaleinkommensteuer nur in dem Falle verpflichtet, wenn sie hiezu von der Steurbehörde oder von den Vorsitzenden der Schätzungskomission individuell aufgefordert worden sind.

Alle jene Personen dagegen, deren Einkommen mehr als 1000 Fl. jährlich beträgt, haben das erwähnte Bekentniss bereits in Folge dieser Kundmachung vorzulegen, ohne Rücksicht darauf, ob sie hiezu aufgefordert worden sind, oder nicht.

Das aktive und passive Wahlrecht in die Schätzungskommissionen wird im Jahre 1898, gemäss §. 181 des Gesetzes, nur jenen Personen zustehen, welche ihr Bekentniss zur Personaleinkommensteuer innerhalb der eingangs festgesetzen Frist d. i. längstens bis zum 31 Jänner 1898 einbringen.

3. Auf welche Weise das Einkommen zu ermitteln und die Bekenntnisse zu verfassen sind, bestimmen hinsichtlich der Rentensteuer die §§ 128—130 und 138 des Gesetzes, beziehungsweise die Artikel 13—16 und 20 der Vollzugsvorschrift zum III. Hauptstücke, hinsichtlich der Personaleinkommensteuer dagegen die §§. 156—171 und 202 wie auch die Artikel 31 und 33 beziehungsweise 3 — 28 zum IV. Hauptstücke des Gesetzes.

Die Bekentnisse zur Rentensteuer, wie auch jene zur Personaleinkommensteuer können entweder schriftlich auf vorgeschriebenen Drucksorten, oder mündlich bei den zuständigen Steuerbehörden zu Protokoll abgegeben werden.

Die nöthigen Drucksorten werden den Steuepflichtigen verabfolgt werden.

Zur Entgegnnnahme der erwähnten Bekenntnisse sind in der Regel jene Steuerbehörden I, Instanz berufen, in deren Sprengel die zur Entrichtung der Rentensteuer

oder der Personaleinkommensteuer verpflichtete Person ihren ordentlichen Wohnsitz hat.

Hinsichtlich der zur Entrichtung der Rentensteuer verpflichteten juristischen Personen ist in dieser Beziehung jene Steuerbehörde I. Instanz zuständig, in deren Sprengel sich der Sitz der juristischen Person befindet.

Ausnahmen von diesen Regeln bestimmen hinsichtlich der Rentensteuer die Absätze 2 und 3 des §. 132, hinsichtlich der Personaleinkommensteuer die Absätze 2 und 3 des §. 176 des Gesetzes.

Personen, welche im Laufe des Jahres 1898 in einem d r im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder ihren Wohnsitz nehmen werden und im Genusse eines der Rentensteuer oder der Personaleinkommensteuer unterliegenden Einkommens stehen, werden hievon binnen 14 Tagen nach der Einwanderung der zuständigen Steuerbehörde die Anzeige unter Anschluss des vorgeschriebenen Bekenntnisses zu erstatten haben.

Dasselbe betrifft auch jene Personen, welche im Laufe des Jahres 1898 feste 600 Fl. jährlich überschreitende Bezüge erlangen; diese Personen haben der erwähnten Pflicht längstens binnen 14 Tagen nach Erlangung der betreffenden Bezüge nachzukommen.

Die Nichterfüllung dieser Pflicht involvirt eine Steuerverheimlichung.

In welchen sonstigen Fällen der zur Entrichtung der Renten- oder der Personaleinkommensteuerr Verpflichtete einer Steuerverheimlichung oder Steuerhinterziehung sich schuldig macht und welchen Strafen derselbe aus diesem Anlasse unterliegt, bestimmen die §§. 239 und 243 beziehungsweisse die §§. 241 und 244 des Gesetzes.

Jene Steuerpflichtigen, welche ihr Bekenntniss für das Jahr 1898 zur Rentensteuer oder zur Personaleinkommensteuer mündlich einbringen wollen, werden eingeladen dasselbe in ihrem eigenen Interesse, um späteren Parteiandrange und Zeitverluste vorzubeugen möglichst bald abzugeben.

Dies betrifft insbesondere die Bekenntnisse zur Personaleinkommensteuer hinsichtlich welcher die Steuerbehörden ermächtigt wurden nach Massgabe des Bedarfes zur Aufnahme mündlicher Bekenntnisse entsprechende Termine festzusetzen.

Wo solche Anordnungen getroffen werden, mögen die Parteien in ihrem eigenen Interesse sich genau danach richten.

K. k. Finanz-Landes-Direktion
Lemberg, am 15 Dezember 1897.
Korytowski.

L. 50763 (9938 3—3)

Podając do wiadomości, że dnia 13 li stopada 1896 umarł Judel Nachsatz w Gerolzhofen (Bawarya) bez rozporządzenia ostatniej woli, wzywa się dziedziców zmarłego z tem ostrzeżeniem, iż zgłosić się mają w przeciągu roku jednego, w przeciwnym bowiem razie spadek dziedzicom wykazanym lub Skarbowi Państwa przypadnie, oraz zawiadamia, że kuratorem masy jest dr. Kołodziejczyk adw. w Krakowie.

C. k. Sąd miej. del.
Kraków, dnia 25 listopada 1897.

L. 8772 (9933 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla Reichsteina, że na prośbę Barucha Frischa wydany równocześnie nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. doręcza mianowanemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi adw. dr. Pohlowi, którego zastępcą adwokat dr. Schüssel w Brzeżanach ustanowionym został i wzywa go, by kuratorowi środki obrony podał lub innego pełnomocnika Sądowi wskazał, gdyż w razie przeciwnym wynikłe złe skutki sobie samemu przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 11 grudnia 1897.

L. 14990 (9940 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Maryę Sribniak, że w celu doręczenia jej tus. uchwały z dnia 1 marca 1896 l. 2356 i zastępywania ją w sprawie o wpis prawa własności do ciała hip. lwh. 59 gm. Gusztynek na rzecz proszącego Stefana Zinbreckiego kuratorem p. Teofil Witosławski c. k. notaryusz w Borszczowie ustanowiony został.

Wzywa się zatem tęże by odnośne informacye temuż kuratorowi udzieliła, lub in nego pełnomocnika sobie obrała.

Borszczów, 7 października 1897.

L. 22350 (9967 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie ustanawia dla niewiadomych z pobytu i zamieszkania Mendla Fleckera Jana Kamińskiego, Kreindli Menkes, Franciszka Cebuli, Schyfry Dachs i Lipy Grossera kuratora w osobie adwokata dr. Schiera we Lwowie, w sprawie polikwidowania wierzytelności konkurującycb do złożonej na wykupno gruntów pod kolej Lwów-Bełzec na książeczkę oszczędności Nr. 3469 kwoty 309 zł. 55 ct. i wzywa tychże, ażeby bądź w tut. c. k. Sądzie, bądź też u kuratora się zgłosili, temuż potrzebnych informacyi udzielili lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 30 października 1897.

L. 24267 (9913 3—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Salamona Stuba, iż ustanowił dla niego wskutek wniesionego przeciw niemu pozwu wekslowego przez Rozę Perlstein de pr. 11 grudnia 1897 l. 24267 pto 200 zł. aw. zpn. kuratorem adw. Dr Rosta z substytucyą adw. Dr. Hochbergar. obu w Tarnowie.

Tarnów, 11 grudnia 1897.

L. 8792 (9962 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Grobelnego kuratora w osobie Jakóba Grobelnego z Nockowy i doręcza mu rezolucyę z dnia 21 czerwca 1896 l. 6604 dozwalającą na wydzielenie parcel z realności Wojciecha Grobelnego lwh. 169 gm. Nockowa objętej na rzecz Arona Troma.

Ropczyce, 4 września 1897.

L. 13320 (9942 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podgorzu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Milleta, iż na skutek podania Salamona Schwanenfelda kuratora umysłowo chorego Józefa Federgrüna, ustanowiony został adw. dr. Aronsohn w Podgórzu kuratorem ad actum dla Jakóba Milleta celem zastępowania go w sprawie podniesienia w ck. Urzędzie podatkowym w Krakowie złożonych tamże pod artykułami 417 i 419 dziennika dep. skar. kwot kaucyjnych 44 zł. 84 ct, i 95 zł. 55 ct. ewentualnie w sporze wytoczyć się mającym przeciw Jakóbowi Milletowi przez Józefa Federgrüna względnie tegoż kuratora Salamona Schwanenfelda o uznanie Józefa Federgrüna wyłącznym właścicielem pomienionych kwot kaucyjnych.

Podgórze, 15 października 1896.

L. 56 (10031 2—3)

Julian Wyżykowski wniósł przeciw spadkobiercom śp. Jana Piątkowskiego a to Bolesławowi Piątkowskiemu i innym pozew do l 53 pto 40 zł. dl. 55 pto 120 zł. dl. 56 pto 320 zł, na które termin do rozprawy na dzień 20 grudnia 1897 wyznaczono.

Gdy Bolesław Piątkowski jest z życia i miejsca pobytu nieznanym, przeto ustanawia się dla niego kuratora w osobie adw dr. Hordyńskiego w Stanisławowie a za razem wzywa się kuratda, by sądowi lub innego zastępcę wymienił, lub kuratorowi środki obrony podał, gdyż inaczej skutki sam poniesie.

C. k. Sąd powiatowy.
Ottynia, 4 listopada 1897.

L. 47984 (9976 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Rutkę, że przeciw niemu wniosła powiat. Kasa oszczędności w Wieliczce podanie intabulacyjne de praes 23 września 1897 l. 41164 o przemianę zaprenotowanego egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 402 zł. na egzekucyjną intabulacyę i że wydana wskutek tego podania uchwała z dnia 1 października 1897 l. 41164 doręczoną została ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. Dr. Gunkiewiczowi ze substytucyą adw. Dr. Bobilewicza w Krakowie i poleca Antoniemu Rutce, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków ok[...]y dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 26 listopada 1897.

L. 3106 (9943 2—3)

Zawiadamia się Józefa Kudlę, że ts. rezolucya z dnia 12 kwietnia 1896 l. 2643 doręczoną została jego ustanowionemu kuratorowi Janowi Betleji w Baryczce.

Strzyżów, 2 maja 1897.

L. 73329 (9948 2—3)

Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat auf Ersuchen des Carl Swoboda in Prag die Einleitung des Amortisationsverfahrens bezüglich dreier angeblich in Verlust gerathener am 30 Juni 1896 fälliger Coupons der Landes Bank für Galizien und Lodomerien mit Ght. Krakau Pfandbrief Ser. IV Nr. 5024, 5807 und 6560 auf je 22 fl. 50 kr. ö. W. lautend bewilligt.

Es werden daher diejenigen, welche obige Coupons in Händen haben aufgefordert solche binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen von der Ausfertigung dieses Edictes an, gerechnet dem Gerichte so gewiss vorzulegen oder ihre Rechte auszuweisen an sonsten werden diese Coupons über weiteres Ersuchen des Bittstellers für nichtig erklärt werden.

Lemberg, am 4 December 1897.

L. 14741 (9954 2—3)

Zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Szymona Tarczanowskiego i Berla Ernesta względnie tychże spadkobierców, że ck. Dyrekcya okręgu skarbowego w Samborze złożyła do depozytu tutejszego Sądu na ich rzecz dwa częściowe zapisy długu państwa z 1 lipca 1872 a to Nr. 169403 i 169404 po 10 zł. jako zwrot kaucyi złożonej przez nich w r. 1865 na zabezpieczenie obowiązków dzierżawy młyna w Chaszczowie.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.
Sambor, 20 listopada 1897.

L. 48957 (9977 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Wincentego Rudolfa Ignacego 3im Eckla wzywa każdego posiadacza policy asekuracyjnej przez Dyrekcyę Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie dnia 18 września 1888 Nr. 19277 wystawionej, zabezpieczającej kapitał 4000 zł. płatny po śmierci zabezpieczającego Wincentego Rudolfa Ignacego 3im Eckla okazicielowi policy, aby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyktu tem pewniej w tut. ck. Sądzie okazał ile że po bezskutecznym upływie tego terminu książeczka ta na powtórne żądanie podającego, za umorzoną uznaną będzie.

Kraków, 19 listopada 1897.

L 48571 (9978 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Henryka Leona Lama, wzywa każdego posiadacza policy asekuracyjnej przez Dyrekcyę Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie dnia 1 stycznia 1876 Nr. 5667 wystawionej, zabezpieczającej kapitał pośmiertny 5000 zł., płatny okazicielowi policy po śmierci ubezpieczonego Henryka Leona Lama, aby powyższą policę w ciągu roku, 6 tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia edyktu tut. Sądowi tem pewniej okazał, ile że na powtórne żądanie ta police za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, 19 listopada 1897.

L. 23825 (9732 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Matlę Ingber z Tarnowa, iż ustanowił dla niej w skutek wniesionego przeciw niej pozwu wekslowego przez Borucha Hirscha de praes 6 grudnia 1897 l. 32825 pko 168 zł. 69 ct. z pn. kuratorem adwokata dr. Mieczysława Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Wilhelma Hochberga w Tarnowie.

Tarnów, 6 grudnia 1897.

L. 23824 (9734 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Matlę Ingber z Tarnowa, iż ustanowił dla niej w skutek wniesionego przeciw niej pozwu wekslowego przez Barucha Hirschade praes 6 grudnia 1897 l. 23824 pko 300 zł. aw. z pn. kuratorem adwokata dr. Mieczysława Gałeckiego z substytucyą adwokata dr. Wilhelma Hochberga w Tarnowie.

Tarnów, 6 grudnia 1897.

L 23796 (9733 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu M. Iugber z Tarnowa, iż ustanowił dla niej w skutek wniesionego przeciw niej pozwu wekslowego przez Salomona Hirscha de praes 5 grudnia 1897 l. 23796 pto 32 zł. 50 ct. z pn. kuratorem adwokata dr. Mieczysława Gałeckiego z substytucyą Jana Šteca w Tarnowie.

Tarnów, 6 grudnia 1897.

L. 8907 (9981 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla Reichsteina, że wydany równocześnie przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 130 zł. a. w. doręcza mianowanemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi adw. dr. Pohlowi którego zastępcą adw. dr. Schätzel w Brzeżanach ustanowionym został i wzywa go, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i temuż swe środki obrony podał lub sądowi tut. innego pełnomocnika wskazał, gdyż w razie przeciwnym wynikłe złe skutki sobie samemu przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 11 grudnia 1897.

L. 11084 (9996 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, iż dnia 18 marca 1895 zmarła Helena Switajło we Lwowie w szpitalu, bez rozporządzenia ostatniej woli, dziedzicami pozostałego majątku ustanowiono spadkobierców z IV, linii a to Jana, Antoniego, Joannę, Józefa i Katarzynę Switajło, sąd nieznając pobytu Jana Switajły wzywa go, żeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Mikołajem Switajło dla niego ustanowionym.

Gródek, dnia 30 września 1897.

L. 75841 (10039 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że uchwałą z dnia 17 lipca 1897 l. 42455 zarządził wpis prawa własności 1/3 części realności pod lk. 263 1/4 we Lwowie położonej wyk. hip. l. 241 dz. I. objętej Filipiny 1o Ptaszek, 2 Helwig własnej na rzecz dr. Emila Dunikowskiego

Gdy miejsce pobytu Filipiny 1o Ptaszek 2o Helwig nie jest wiadomem, ustanawiamy dla niej kuratorem ad actum adw. dr. Jakóba Raabego a tegoż zastępcą adw. dr. Adolfa Raresa i powyższą uchwałę mianowanemu kuratorowi doręczamy.

Wzywamy zatem Filipinę 1o Ptaszek 2o Helwigową by w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiscie albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użyła, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne środki sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 13 grudnia 1897.

L. 11758 (10026 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Tomala, że celem doręczenia temuż tus. uchwały z dnia 29 lutego 1896 l. 934 ustanowił kuratora w osobie Tomasza Brożko.

Bóbrka, dnia 15 listopada 1897.

L. 1916 (10025 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi z dnia 16 sierpnia 1896 l. 5094w sprawie Stefana Senków o intabulacyę prawa własności 1/6 części ciała lwh. 17 gminy Balnica Tekli Bilów zwanej Wowk własnej dla niewiadomej z miejsca pobytu Tekli Bilów zwanej Wowk z Balnicy kuratorem Mikołaja Holaka z Woli michowej, o czem się Teklę Bilów zwanej Wowk celem strzeżenia swych praw zawiadamia.

Baligród, 28 marca 1897.

L. 1503 (10003 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Lipei Elbergera, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 23 maja 1896 l. 4180 ustanowiony został kurator ad actum w osobie Damjana Neczwediuka z Zawala i temuż uchwała doręczoną została.

Mielnica, 23 lutego 1896.

L. 11685 (10001 3—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Solamona Finkelsteina, że w sporze drobiazgowym Towarzystwa pożyczkowego i oszczędności w Leżajsku pto 100 zł., aw., dla niego kuratorem Matysa Wanga z Dębna ustanowił i termin do rozprawy na dzień 25 stycznia 1898 wyznaczył.

Leżajsk, 4 grudnia 1897.

L. 5325 (9998 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę Kluskową ze Skomielny białej, że z powodu wniesionej przeciw niej przez Barbarę Gacek ze Skomielny białej skargi de pr. 6 maja 1897 l. 2720 o zapłacenie 9 zł. 80 ct. aw. zpn., na którą wyznaczony jest w tut. sądzie termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 29 grudnia 1897 ustanowiony został dla niej kuratorem ad actum Sebastyan Adamiec wójt ze Skomielny białej.

Zarazem wzywa się Maryannę Kluskową, by rzeczonemu kuratorowi udzieliła ze swej strony dowodów albo też innego pełnomocnika tut. sądowi przedstawiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sama sobie przypisze.

Jordanów, 29 października 1897.

L 10984 (9927 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skałacie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Klemensa Gocha, że dnia 23 października 1896 zmarł w Tarnorudzie ojciec tegoż Ludwik Goch z pozostawieniem testamentu, w którym pominął Klemenea Gocha i że jest rzeczą Klemensa Gocha w ciągu roku zgłosić w Sądzie tutejszym swe oświadczenie do spadku, gdyż inaczej skutki omieszkania tego ponosić będzie.

Kuratorem jego ustanowiono Marcina Rudyka z Tarnorudy.

Skałat, dnia 18 listopada 1897.

L. 13021 (9919 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Mojżesza Peisacha, że w celu doręczenia mu ts. uchwały z dnia 18 marca 1897 l. 3613 i następnych, tudzież do zastępywania go w sprawie egzekucyjnej Berischa Blumenthala przeciw niemu pto 350 zł. a. w. z pn. kuratorem Hersch Peisach z Muszkatówki ustanowiony został.

Wzywa się zatem tegoż, by odnośne informacye temuż kuratorowi udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

Borszczów, 20 sierpnia 1897.

L. 113349

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarazy pysko-racicowej i pomoru świń w Galicyi c. k. Namiestnictwo w Bernie zarządziło rozporządzeniem z dnia 13 grudnia 1897 l. 46867 odnośnie do przywozu zwierząt z Galicyi do Morawy co następuje:

1. Przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) przeznaczonych na handel, t. j. takich, które nie są przeznaczone na natychmiastową rzeź, z Galicyi do Morawy jest wzbroniony;

2. przywóz odżuwaczy (bydła rogatego, owiec i kóz) do Morawy przeznaczonych na rzeź dozwolony jest tylko z następujących 23 politycznych powiatów Galicyi, a mianowicie: **Bóbrka, Brzeżany, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kamionka, Kolbuszowa, Kołomyja, Kosów, Nadwórna, Podhajce, Przemyślany, Rohatyn, Skałat, Śniatyn, Tłumacz, Trembowla, Wadowice, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów i Żywiec** i to tylko koleją żelazną i wprost do rzeźni miast Morawskich: Berno, Freiberg, Gaya, Hohenstadt, Holeszów- (Holleschau), Igława (Iglau), Lundenburg, Wall.-Meseritsch, Gross-Meseritsch, Mistek, Müglitz, Mähr.-Neustadt, Nowy Iczyn (Neutitschein), Nikolsburg, Ołomuniec (Olmütz), Mor.-Ostrawa (Mähr.-Ostrau), Prossnitz, Mähr-Schönberg, Sternberg, Mähr.-Trübau i Witkowitz, jako też do wpędu na targi zwierząt rzeźnych w Bernie, Mor.-Ostrawie, Ołomuńcu i Nowym Iczynie.

Zwierzęta, przywiezione wprost do rzeźni powyższych miast, albo wprowadzone z targów w Bernie, Ołomuńcu, Mor-Ostrawie i Nowym Iczynie, także i do innych rzeźni mają być wybite **do pięciu dni**.

Obowiązek ten uwidocznić ma komisya targowa na paszportach zwierząt, wyprowadzonych z targów.

3. Przywóz do Morawy świń, przeznaczonych na rzeź dozwolony jest tylko z następujących 15 politycznych powiatów Galicyi, a mianowicie: **Brzeżany, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolbuszowa, Kołomyja, Kosów, Nadwórna, Śniatyn, Tłumacz, Wadowice, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów i Żywiec** i to tylko koleją żelazną wprost do rzeźni następujących miast Morawskich, a mianowicie: Auspitz, Austerlitz, Ung.-Brod, Bernó, Freiberg, Gaya, Hohenstadt, Holeszów, Ung.-Hradisch, Igława, Kremsier, Lipnik, Lundenburg, Wall.-Meseritsch, Gross Meseritsch, Mistek, Müglitz, Mähr.-Neustadt, Nowy-Iczyn, Nikolsburg, Ołomuniec, Mor.-Ostrawa, Przerów (Prerau), Prossnitz, Mähr.-Schönberg, Sternberg, Trebisch, Mähr.-Trübau, Mähr.-Weisskirchen, Wischau i Witkowitz.

Przywiezione świnie, którychby nie można przewieść wprost do rzeźni we wozach kolejowych, przewiezione być mają do rzeźni wozami o zaprzęgach końskich.

Świnie takie mają być wybite w ciągu pięci dni.

4) Transporty zwierząt, przywiezione z Galicyi do Morawy, w którychby przy wyładowaniu stwierdzono zarazę pyskowo-racicową, lub pomór świń chociażby u jednej sztuki, będą w każdym razie zwrócone na koszt i niebezpieczeństwo właściciela do stacyi nadawczej, o czem właściwa polityczna władza powiatowa zawiadomioną będzie telegraficznie.

Wyjątek od tego przepisu o zwracaniu stanowić mogą transporty zwierząt przywiezione do Mor- Ostrawy, gdzie rzeźnia połączona jest ze stacyą bezpośrednio torem kolejowym.

5) Przywóz świń bitych z Galicyi dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli świnie takie znajdują się w stanie niećwiartowanym, posiadają nienaruszony tłuszcz okołonerkowy i to także tylko koleją żelazną do miast Morawskich wymienionych w punkcie 3.

Przypuszczenie do konsumcyi takiego mięsa, zależy od orzeczenia weterynarza, który wykonywa oględziny.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od 25 grudnia 1897 w miejsce zakazu ck. Namiestnictwa Morawskiego z d. 31 października 1897 l. 40743 ogłoszonego tutejszem obwieszczeniem z 11 listopada 1897 l. 98411.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z tem nadmienieniem, że przekroczenia tego rozporządzenia karane będą według ustawy z dnia 25 maja 1882 (dz. Nr. ust. 51)

Z c. k Namiestnictwa

Lwów, dnia 22 grudnia 1897

L. 113.544

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarazy pyska i racic w kraju i celem zapobieżenia dalszemu jej szerzeniu się oraz w celu rychłego jej stłumienia c. k. Namiestnictwo na podstawie §§. 3, 20 i 26 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z dnia 29 lutego 1880 (Dz. ust. p. Nr. 35) i odnośnych postanowień rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 36) względnie z dnia 8 grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 172) znosząc równocześnie swe rozporządzenie z dnia 11 grudnia 1897 l. 109229 zarządza co następuje

Cały powiat polityczny Turczański jakoteż okręgi sądowe: Dukliański (pow. polit. Krosno), Radłowski (pow. polit. Brzesko), Rozwadowski (pow. polit Tarnobrzeg) i Staro miejski (pow. polit. Staremiasto) uznaje się za zapowietrzone i zamknięte dla wprowadzania i wyprowadzania żywych zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec kóz i świń), bez różnicy wieku.

W tych obszarach zamkniętych wzbronionem jest:

1. Odbywanie targów oraz wystaw na zwierzęta racicowe.

2 Ładowanie i wyładowywanie tych zwierząt na stacyach kolejowych leżących w zamkniętym okręgu.

Przewóz zwierząt racicowych przez zamknięte obszary dozwolony jest wyłącznie koleją i to bez przeładowania.

Obrót wewnętrzny w obszarach zamkniętych dozwolony jest o tyle, o ile właściwie Starostwa z powodu wybuchu zarazy pyska i racic w pewnych miejscowościach, nie wydały specyalnych zarządzeń ograniczających.

Starostwa upoważnione są uwzględnić w wypadkach uwzględnienia godnych pozwoleń na przywóz zwierząt racicowych celem aprowizacyi większych miejsc konsumcyjnych rejonu zamkniętego z przeznaczeniem na natychmiastową rzeź przy zachowaniu przepisów ogólnych o ruchu tych zwierząt i przy zarządzeniu właściwych środków ostrożności.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie dnia następnego po ogłoszeniu w urzędowej „Gazecie lwowskiej“, będą karane według § 45 ustawy z dnia 24 maja 1882 (Dz. u p Nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c k Namiestnictwa

Lwów, dnia 22 grudnia 1897.

L 11923 (9999 3—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Skibę, że w sporze drobiazgowym Markusa Kalmika pto 33 zł 57 ct. aw. dla niego kuratorem Michała Ogibla z Kuryłówki ustanowił i termin do rozprawy na dzień 14 stycznia 1898 wyznaczył

Leżajsk, 11 grudnia 1897.

L. 1786 (9956 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Kościa Melnyka, że w sprawie Jakóba Naglera przeciw niemu pto 20 zł. a. w. z pn. kuratorem dla niego ustanowiono Prokopa Kaszczuka z Zarzecza, a zarazem wzywa się go ażeby kuratorowi informacyi do swej obrony udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy

Delatyn, dnia 30 czerwca 1897

L. 11649 (10004 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jerynę Misus i Asfalta Kozaka, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 24 czerwca 1896 l. 7027 ustanowiono kuratorem ad actum Jakima Bilyk z Kudryniec

Mielec, 17 stycznia 1897.

L 8371 (10002 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Komerniekiego, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 28 lutego 1897 l. 2120 w przedmiocie wpisu na realności whl. 476 wydanej gminy Garmakówka obiętej dla Jędrzeja Komarnickiego przeznaczonej, ustanowiony został dlań kurator w osobie Maksyma Pulska z Germakówki i temuż uchwała ta została doręczoną

C. k. Sąd powiatowy

Mielnica 15 września 1897.

L 24674 (10023 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leiba Feiwla z Tarnowa, iż wydany w skutek skargi wekslowej Zallela Perlsteina przeciw niemu o 150 zł. a. w. z pn. nakaz zabezpieczenia z dnia 16 grudnia 1897 l. 24674 ustanowionemu dlań kuratorowi dr. Rappaportowi adw. w Tarnowie doręczonym został.

Tarnów, 16 grudnia 1897.

L. 21861 (10021)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż równocześnie zarządzony został wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy: „Bank dla handlu gospodarstwa i przemysłu w Mielcu“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką (Bank für Handel, Wirtschaft und Gewerbe in Mielec registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung). Siedzibą stowarzyszenia jest Mielec, Stowarzyszenie zawiązało się na podstawie statutu z daty Mielec, 26 października 1897. Celem stowarzyszenia jest dostarczanie członkom swoim potrzebnych do gospodarstwa handlu i przemysłu środków pieniężnych w drodze wspólnego kredytu. Czas trwania towarzystwa jest nieograniczony.

Wkładki udziałowe każdego członka wynoszą 50 koron.

Towarzystwo zastępuje we wszystkich sprawach zarząd składający się z Dyrektora i kasyera, który firmę stowarzyszenia przez umieszczenie swoich podpisów pod firmą stowarzyszenia podpisują.

Zarząd wybiera generalne zgromadzenie na nieoznaczony czas i służy generalnemu zgromadzeniu prawo uchwałą większości 2/3 części obecnych członków zarządu z urzędu ich złożyć.

Członkami Dyrekcyi wybrani zostali na jeneralnem zgromadzeniu członków towarzystwa w dniu 11 listopada 1897 odbytem jednogłośnie Juda Kohn i Benjamin Hermele przemysłowcy w Mielcu zamieszkali.

Odpowiedzialność stowarzyszonych za zobowiązania stowarzyszenia jest ograniczoną a mianowicie odpowiada każdy członek towarzystwa do pięciokrotnej wysokości znaczonego swego udziału z wliczeniem tego udziału

Obwieszczenia towarzystwa ogłaszane będą w „Gazecie lwowskiej“.

Tarnów, 25 listopada 1897.

L 11536 (10007 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Oświęcimie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Hamerlaka z Jawiszowic, że przeciw niemu wniósł Arcyksiążecy Zarząd dóbr Jawiszowice skargę de pr. 1 września 1897. l. 8448 o naruszenie w posiadaniu drogi lk. 2579 w Jawiszowicach którą doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi Jakóbowi Korczykowi wójtowi z Jawiszowic i polecа Franciszkowi Hamerlakowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Oświęcim, 13 grudnia 1897.

L 8784 (10043 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako hendlowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla Reichsteina, że wydany równocześnie przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. wa. doręcza mianowanemu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi adw. dr. Pohlowi, którego zastępcą adw. dr. S hüssel w Brzeżanach ustanowionym został i wzywa go, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i temuż swe środki obrony podał, lub sądowi tut. innego pełnomocnika wskazał, gdyż w razie przeciwnym wynikłe złe skutki sobie samemu przypisać będzie musiał.

Brzeżany, 11 grudnia 1897.

L. 3259 (10000 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Limanowej zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Zborowskiego z Tymbarku, że w dniu 11 lutego 1891 zmarła Franciszka z Wrońskich Sobczak bezdzietnie z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia z daty Tymbark 8 lutego 1891 mocą którego grunt swój pod Nr. 55 w Tymbarku zapisała mężowi swemu Józefowi Sobczakowi.

Gdy do tego spadku przychodzi przez głowę siostry spadkodawczyni Anny Zborowskiej syn tejże, Józef Zborowski wzywa się tegoż aby się w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego do spadku tego zgłosił, w przeciwnym razie dalsza pertraktacya ze spadkobiercami zgłaszającymi się do tego spadku i z ustanowionym dlań kuratorem Janem Steczowiczem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 18 maja 1897.

L. 3537 (10005 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Lejzora Nettel, że celem doręczenia mu uchwały dozwalającej na wpis prawa zastawu dla sumy 850 zł. na rzecz Jana Gigla w wyk. 849 kg. Mosty wielkie z dnia 7 czerwca 1897 l 3113 ustanowił kuratorem Emila Łapickiego w Mostach wielkich.

C. k. Sąd powiatowy.

Mosty wielkie, 4 czerwca 1897.

L. 898 (10055 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Iłków, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z d. 28 maja 1896 l. 5553 kurator ad actum w osobie Maksymiliana Reinera z Mielnicy ustanowiony został

Mielnica, 5 lutego 1897.

Doniesienia prywatne.

H. ROSENTHAL

c. i k. dostawca nadworny

Zakład mundurowania PP. Oficerów i Urzędników

przy ulicy Kopernika l. 9 we Lwowie.

poleca

Togi i birety

dla

P. T. Panów c. k. Urzędników sądowych 1417

w największym wyborze po cenach umiarkowanych.

Cenniki i wzory na żądanie opłatnie.

Wszelkie mundury wykonywują się jak najstaranniej z materyj najlepszych.

Przybory do mundurów w najobfitszym wyborze zawsze na składzie.

Praktykanta 1552

gospodarczego przyjmie od 1 stycznia 1898 r. Zarząd dóbr książąt Czartoryskich w Pełkiniach, poczta Jarosław.

ARTUR KOSCICKI

(SYRIUSZ) 842

Lwów, ulica Zamarstynowska l. 11 (dom własny), ul. Trzeciego Maja l. 2

poleca

Wyborne kawy wprost z Ameryki pół kl. od 75 ct.
Najlepsze herbaty pół kl. od 1 zł. 50 ct.
Koniak kuracyjny butelka od 1 zł. 80 ct.
Najlepszy rum 1/3 litry od 1 zł. 20 ct.
Kakao holenderskie pół kl. 1 zł. 99 ct.

Dobre i tanie!

Fabryka konserwów z jarzyn w ubyczy królewskie j oferuje **świeże jarzyny** w hermetycznie zamkniętych puszkach blaszanych konserwowane, jako to: młody groszek, zieloną fasolkę, szparagi, prawdziwe grzybki, pomidory, konfitury i soki. Cennik gratis i franko. Poczta w miejscu. 1238

Na Boże Narodzenie!

S. W. Niemojowski

Lwów, plac Maryacki 8 i ulica Jagiellońska 6

poleca 740

wspaniałe dekoracye do ubierania drzewek. Wybór olbrzymi. Ceny niepraktykowane niskie

(Gwiazdki złote lub srebrne od 2 ct. sztuka.)
Nowość: Swieczki nie topiące się łatwo 50 sztuk 30 ct., Włosy aniołów koperta 4 ct.

Kompletny sortyment 100 sztuk od 2 zł w. a.

Wysyłka na prowincyę odwrotną pocztą.

Kowanówko

Zakład leczniczy

chorób nerwowych i umysłowych.

W. Ks. Poznańskie, poczta i stacya kolejowa Oborniki. 281

Dr. Winklewski, Dr. Lewald, Drowa Karczewska.

WINA

Jak co roku **handel Leonarda Soleckiego, Lwów, ul. Batorego l. 2,** poleca wyborne, tylko naturalne wina stołowe, austryackie, węgierskie, francuskie i reńskie od 40 centów począwszy.

Wódki i likiery krajowe z fabryki br. Drohojowskiego, jakoteż zagraniczne, szczególnie wyborną wódkę **Leonardówkę** butelka duża 1 zł., która będąc czystym produktem żytnim, dorównywa w zupełności koniakowi. Najlepszy rum bremski i Jamajka, oraz przewyborną **Herbatę „Melange“ de London.**

Darlehen 1553

von 500 fl. aufwärts als Personalcredit besorgt coulant und discret: Agentur, Budapest, Postfach 138.

Konkurs. 1558

W Zakładzie sierót i ubogich Fundacyi śp. Stan. hr. Skarbka w Drohowyżu opróżnioną jest posada nauczelnika warsztatów z płacą roczną 1000 zł., wolnem pomieszkaniem z ogrodem i opałem. Kandydat musi być technicznie wykształconym i posiadać odpowiednią praktykę, zobowiązać się wykładać technologię i rysunki techniczne.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do Kuratoryi Fundacyi hr. Skarbka we Lwowie, gmach Teatralny, najpóźniej do 1 marca 1898. Stabilizacya nastąpić może po pierwszym roku próbnego urzędowania.

Z Kuratoryi Fundacyi hr. Skarbka.
Lwów, dnia 15 grudnia 1897.

Na Boże Drzewko!

Pierniki i ciasta

w bogatym wyborze z 39-krotnie premiowanej parowej fabryki

H. Czyńskiej

przedtem L. Czyńskiego. 1551

Do nabycia: we Lwowie ul. Halicka l. 13, w Krakowie Sukiennice l. 23, w Przemyślu ulica Kolejowa i po wszystkich znaczniejszych handlach korzennych.

Wydawnictwo Hipolita Wawelberga i Stanisława Rotwanda. 1517

Pisma Bolesława Prusa

(Aleksandra Głowackiego)

jubileuszowe wydanie cena za 4 tomy broszurowane 2 zł w oprawie 2 zł. 75 ct.

Główny skład u

Gebethnera i Wolfa

w Warszawie.

Handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla

Lwów, plac Maryacki 10

poleca naturalne, czyste

wina 1307

reńskie, austryackie, węgierskie, francuskie hiszpańskie w najlepszej jakości.

Wina naturalne, nie zaprawiane alkoholami, bez jakichkolwiek przymieszek po cenie możliwie niskiej; że wszystkie wina jakie utrzymuję na składzie, są naturalne i prawdziwe, li tylko z winogron otrzymane, bezwarunkowo ręczę — Cenniki na żądanie wysyłam odwrotnie.

C. k. uprzyw.

Fabryka szkła

taflowego i żwierciadłowego

KUPFER & GLASER

Lwów, ul. Kazimierzowska 28.

polecają swe najlepsze **wyroby krajowe**

szkła w taflach

we wszystkich jakościach i rozmiarach zwłaszcza

szyby solinowe (belgijskie), szkło dachowe

kolorowe, matowe i w deseniach,

szkło żwierciadłowe,

jak i lustra w ramach itp.

Oszklenia nowych budowli wykonywuje się pod gwarancyą najstaranniej. 1149

Kit i dyament do rznięcia szkła.

Konkurs

na trzy stypendya po 63 zł. rocznie z fundacyi śp. Franciszka Orzeckiego dla wysłużonych prywatnych oficyalistów, którzy w Galicyi służyli.

W tym celu mają petenci wnieść do 31 stycznia 1898 swoje podania ze świadectwami: chrztu, ubóstwa, moralności oraz poświadczenia chlebodawców, u których i przez ile lat służyli, do komisyi podpisanej w pałacu Jego Ekscelencyi X. Arcybiskupa łać. we Lwowie. 1550

Za komisyę
† Seweryn, Arcybiskup.
Ks. Gorazdowski, sekr.

Ogłoszenia do wszystkich pism

po cenach najtańszych przyjmuje

Biuro dzienników i ogłoszeń

L. PLOHNA

Lwów, ul. Karola Ludwika l. 9.

Firmy, pragnące ogłaszać, otrzymują na żądanie odwrotnie kosztorysy, prospekta ogłoszeń i obliczenia najtańsze. — Na żądanie przechowuje się oferty dla stron.

Konces. Zakład fabryczny

Wód mineralnych sztucznych

i specyalnych lekarskich

w Krakowie, ul. św. Gertrudy nr. 4.

Wody sztuczne mineralne:

Selterska, używana w katarach oskrzeli i płuc — flaszka 16 ct.
Bilińska, używana w katarach wszelkiego rodzaju, w zaduszce i cierpieniach przewodu pokarmowego — flaszka 15 ct.
Vichy, powszechnie znana i zalecana — flaszka duża 40 ct., mała 25 ct.
Gieshüblerska, czysta szczawa, alkaliczno-sodowa, jako napój zwykły i dyeteryczny flaszka półlitr. 10 ct., trzy ćwierci litr. 14 ct.
Kissingen Rakoczy flaszka 20 ct.
Na wzór wody **marjenbadzkiej**, flaszka 20 ct.

Wody specyalne lecznicze:

Żelazista (z pyrofosforanem żelazowym), wyborny środek w bezkrwitości i bledniicy, mocniejsza 25 ct., słabsza 22 ct.
Jodowa, przewyższająca wszelkie wody mineralne jod zawierające — flaszka 20 ct.
Litowa, jedyny środek w cierpieniach pęcherza moczowego i artrytyźmie, flaszka 15 ct.
Bromowa, przeciwko słabościom nerwowym, migrenie, histeryi, epilepsyi, bezsenności i t. p., używana na zlecenie lekarza, mocniejsza 28 ct., słabsza 20 ct.
Hygieniczna, czysta szczawa, jako napój codzienny w braku zdrowej wody fl. 10 ct.
Kwaśna sodowa, na zlecenie lekarza w słabościach żołądka używana, flaszka 15 ct.

Sodowa, za najlepszą w Krakowie przez Towarzystwo lekarskie uznana

Przyrządzanie wód wymienionych odbywa się pod kontrolą Komisyi lekarsko przemysłowej Towarzystwa lek.

Do nabycia w Krakowie i na prowincyi przeważnie w aptekach.

Zamówienia uskutecznia się bezzwłocznie.

Broszury przesyła się na żądanie franko.

K. Rząca i Chmurski

właściciele Zakładu

Według orzeczenia Towarzystwa lekarskiego krakowskiego, wody mineralne sztuczne tego zakładu odpowiadają swym składem chemicznem w zupełności wodom naturalnym

Ogłoszenie.

1477

Na podstawie uchwały Rady nadzorczej przyjął

Bank zaliczkowy we Lwowie

stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką (ul. Hetmańska 12) obowiązek opłaty **podatku rentowego** od procentów, przypadających od wkładek na rachunek bieżący z własnych funduszów.

W skutek tego **Bank zaliczkowy we Lwowie** wypłacać będzie jak dotąd **od wkładek na rachunek bieżący po $4\frac{1}{2}$% (od sta) rocznie** bez żadnego potrącenia.

Powiatowa kasa oszczędności w Bochni.

Ogłoszenie.

Dyrekcya powiatowej kasy oszczędności w Bochni uchwaliła **podatek rentowy** od procentów wkładek oszczędności opłacać z własnych funduszów kasy od dnia 1 stycznia 1898.

Bochnia 16 grudnia 1897.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.